

Izjava vsak četrtek in večja s poštnino vred ali v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 25 din. pol leta 12.50 din., četrtletna 30 din. Izven Jugoslavije 40 din. Naročnina se pošlje na upravištvo "Slovenskega Gospodarja" v Mariboru, Koroska cesta 5. Kdo se dospasil do odgovorja. Naročnina se plačuje v naprej. Telefon interurban št. 113.

Posamezna številka stane 1 C.I.

Poštnina plačana v gotovini.

Uredništvo je v Mariboru, Koroska cesta št. 5. Rokopisi se ne vračajo. Upravnishlo sprejema naročnino, inserate v reklamacije.

Cene inseratov po dogovoru. Za večkratne oglaševanje primeren popust. Nezasprljivost reklamacije so poštovane proste. Čekovni račun poštne urade Ljubljana št. 10.665. Telefon interurban št. 113.

SLOVENSKI GOSPODAR

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO

47. številka

MARIBOR, dne 8. novembra 1928

57. letnik.

Po smrti Stojana Protiča.

Kar je načelno in idejno za SLS pokojni dr. Krek, to je za radikalno stranko pokojni Stojan Protič, samo razloček je, da se SLS mogočno razvija, ker je sledno sledila in tudi ostala na poti pokojnega dr. Krecka, dočim je Srbska radikalna stranka zapustila načela in poto pokojnega Stojana Protiča. Protič je namreč umrl osamljen v stranki, za katero je on največ delal in tudi največ pretrpel.

V nekdanji Srbiji se je rodila Srbska narodno radikalna stranka iz najhujšega narodnega odpora proti protiljudski vladni kraljev Obrenovićev in pokojni Protič je bil v tej stranki prvi bojevnik in značajni politik, ki je šel dosledno svojo pot brez strahu in ozira na vseko nevarnost. Od poroke so ga iz cerkve odvedli v jelo, da prebije tam dolga leto ali pa celo smrt, on pa ni omagal, ni se podal in tudi pozneje je še večkrat romal iz uredništva v jelo in iz jče v uredništvo. Predno je postal urednik lista protivladne stranke, je bil profesor, pa je zapustil to službo, ker ni hotel služiti režimu, ki trpi v slojih svojih uslužbencev samo svoje poslušne klapce.

Protič je izsel iz ubožne rodbine in visoko izobrazbo je dosegel z lastno močjo in vstrejnijo. Od nobenem strani ni bil podpiran. Dokler je bila njegova stranka v opoziciji, je nanj padlo največ gorja in težav, preganjanja in krutih obsodb, pozneje, ko je stranka preuzeila krmilo države, je pa on nosil največja bremena dela in obnove domovine. Kot državnik je imel ponovno najvažnejša mesta na vladu, a na nobenem položaju se ni osebno okoristil. Bogato Srbijo je vodil kot siromak in med pravimi siromaki je bil tudi, ko je Srbija nastopila svojo pot trpljenja in ko so se drugi državni ravno ob tem času obogatili in nakopičili največja bogastva.

Ko je nastala Jugoslavija, je bil Protič prvi Srbin, ki je očitno pripoznal, da je ta država plod naporov in žrtv treh narodov: Srbov, Hrvatov in Slovencev in da se mora radi tega sporazumno urediti cela država. Protič je bil prvi Srbin, ki je priznal, da nova država ni razširjena in osvojena Srbija, temveč nova država, nastala po sporazumu.

Ravnou radi tega, ker se je Protič s svojimi tovariši boril z nami ramo ob rami za srečno in edino pravilno notranje ureditev velike jugoslovanske države, ga je osovražil Pašić in njegovi velikosrbski radikalni drugi. Pašić je pri zadnjih volitvah povzročil, da je Protič radi par glasov propadel. Protičevi nasprotniki so namreč v Protičevem volilnem okraju delali s tako silo, da njegovi volilci in agitatorji niso mogli vršiti svoje dolžnosti. Na stotisoč dinarjev je vrgel Pašić in drugi protivniki avtonomije v Protičev volilni okraj (Kruševac) in so tako povzročili, da odločen zagovornik naše avtonomije Stojan Protič 18. marca 1923 ni prišel v narodno skupščino. Danes ogromna večina radikalne-

ga kluba — vsi pošteni in tretni može — obsojajo Pašićevu zahrbtnost in maščevalno politiko. Odličen član vladne večine je izjavil: «Škoda, velika škoda za Protiča! Ako bi on še živel vsaj nekaj let, bi gotovo prišlo do pametnega in zaželenega sporazuma med vsemi tremi narodi v državi.»

Umrl je ubog. Cela desetletja je bil v vladu, na visokih mestih, celo finančni minister je bil. A rok si ni umazal nikdar. Drugi pa, ki so pozneje stopili v politiko, pa so danes milijarderji. . . Demokrati, Pašičevi ljudje in samostojnje so sedeli samo malo časa pri koritu, a so takoj si nabasali . . .

Protič je ves drugačen.

Protičeva smrt je napravila veliko praznino v našem političnem življenju: porušen je trden most med Srbi in prečani. Protič je bil človek, ki je temeljito prešudiral našo preteklost, naš značaj in naše zahteve ter na podlagi tega raziskovanja tudi delal načrte za ureditev naše države. Važno je tudi to, da je on razkrinkel ter odločno oboseval lažnijo in ostudo politiko policijsko-demokrata ter zlasti še Svetozara Pribičeviča razgalil kot nizkega človeka, ki v vladajočnosti ne izbira nobenih sredstev.

Pašić je Protiča izrinil, med srbskimi radikalimi pa je mnogo ljudi, ki so čakali, da Protič zopet nastopi. On je sedaj mrtev, njegov duh pa še živi in samo to je škoda, da načelo sporazuma med Srbi nima sedaj nobenega tako značajnega in bojevitega predstavnika kot je bil pokojni.

Slabe strani novega trošarinskega zakona.

(Iz govora narodnega poslanca Franja Žebota v seji narodne skupščine dne 27. oktobra 1923.)

Vladni zakonski predlog o trošarini, o kajem se vrši danes razprava, nam prinaša vse polno novih krivic, nam prinaša razlike med prečani in neprečani in dela poleg tudi razliko med kapitalisti ter srednjimi in malimi sloji. Povdram, da se naš klub že vsa leta, odkar obstaja naša država, bori proti neenakosti in proti neenako razdeljenim bremenom, a danes moramo konstatirati, da je gospod finančni minister tukaj sam potrdil, da vlada sama hoče še tudi v naprej neenakosti uveljavljati.

Mi vidimo, da se je fiskus pri tem novem zakonu skril pod plačjo demagogije, ko na eni strani obećava kmetu ugodnosti, na drugi strani pa mu nalaga taka bremena, da jih ne bo mogel prenesti in mu ne bodo v hasek.

Novi zakon — kraparija.

Celi zakonski načrt je ena sama velika kraparija. Mi zahtevamo popoln zakon, a ne take kraparije. Krap-

rija je pa ta zakonski projekt posebno radi tega, ker ostanejo v veljavi še nekatere druge določbe iz starih zakonov. Ta novi zakon nam ne prinaša v celoti vseh določb, ki bi urejevale plačevanje trošarine v celi državi, temveč je, kakor rečeno, samo jedna kraparija. Pri sestavi tega zakona se je postopalo površno, nereno in povsem enostransko. Iz tega zakona tudi razvidimo, da se ne bo odpravilo raznih nepotrebnih šikan, katere je vseboval že stari zakon o trošarini. Novi zakon odpira celo na široko vrata novim šikanam. Glavno, kar moram kritikovati, je to, da novi zakon ne odgovarja čl. 116 ustave. Naše načelno stališče glede žganja alkoholnih pijač je, da se uživanje žganice kolikor mogoče omeji, da se tako narodno zdravje pospešuje.

Razlika med prečani in neprečani.

Razlika, katero uvaja novi zakon med prečani in neprečani, je velika. V broju 15 stran 8 zakonskega načrta čitamo, da se povisana trošarina na žganje uvaja samo v one kraje, kjer se je dosesaj plačevala. In kateri so ti kraji? To so samo naši prečanski kraji, kjer živijo po večini Hrvatje in Slovenci. Na drugi strani pa vidimo, kakor se določa v načrtu zakona, da se oprošča plačevanja trošarine poleg Srbije in Macedonije tudi Črniagora. S to odločbo je g. finančni minister kot zastopnik vlade pokazal, da smatra nas prečane kot državljanke druge vrste. Proti takemu načinu zakonodaje moramo kot zastopniki našega naroda najodločneje protestirati. Radi tega je ta zakonski načrt proti ustavi. Ta zakonski načrt nekako kaže, da je sedanja vlada odstavila ustavo in da se je s tem zakonom pravzaprav izjavila za revizijo ustave. Vedno se nam očita in zameri, ako zahtevamo revizijo ustave. S tem pa vlada sama krši ustavo, katero je ona sprejela. S tem kaze, da soglaša s tem, da se mora ta ustava čimprej revizirati.

Radikalna vlada ščiti kapitaliste.

Nadalje vidimo, da dela zakon veliko razliko med kapitalisti ter na drugi strani revnimi in srednjimi sloji, na korist kapitalistov. Veleindustrijec daje minister po tem zakonu vse mogoče ugodnosti, glavno ugodnost v takozvanem «počeku» (počakanju) na plačilo trošarine. Mi smo zahtevali v finančnem odboru, naj se dajo vsem enake ugodnosti, da se morajo, ako se že dajo velekapitalistom, dati ravno tako tudi mali industriji in obrtu, pred vsem pa našemu kmetu.

Kmet, oziroma obrtnik, ki se peča s kuhanjem žganja, bo moral tudi po novem zakonu plačevati trošarino v naprej; kapitalist in voleindustrijec pa ima po tem zakonu pravico do «počeka», to je, da se ga čaka na plačilo do šest mesecev. Ali se to pravi, da zakon dela za vse državljanke enako? Nikakor ne, ampak kapitalistom gre na roko in njegove določbe nikakor nočejo dati prave varnosti za srednje in male stanove.

Kmet mora plačati naprej — a kapitalist kadar hoče.

Živ pokopan.

Po angleškem izvirniku A. Bennettova napisal Paulus.

3. nadaljevanje.

Zamišljen in raztresen je potegnil Aleš časopis iz žepa. «Družinski dnevnik» je bil — čemu si je neki samec Hinko kupoval «Družinski dnevnik»? — in prvo, na kar so mu padle oči, je bil debelo tiskan oglas:

«Hotel «Pri solncu». — Prvovrsten! Krasna lega! Mir in tihota! Nobenih nadležnosti! Nihče ne moti govor! Izvrstna kuhinja! Zmerne cene!» — Itd.

Za tem oglasom je bral drugega in pod njim tretjega in četrtega —. Sami »prvovrstni hoteli.«

Aleš se je razveselil, da ima njegovo rodno mesto toliko »prvovrstnih hotelov«. Pravzaprav je bil vajan gostiln in hotelov, vse življenje skoraj se je klatil po njih. Le tisto iskanje in popraševanje mu je bilo neizmerno sitno in ker je moral povsod povedati svoje ime. Zadnja leta je vse to oskrbel Hinko in njemu ni bilo treba drugega kot sesti v udobno sobico. Pa za danes je moral tvegati ta korak v javnost —.

Sklenil je, da se naseli »Pri solncu«. Mir mu je obljuboval oglas in »nobenih nadležnosti ni bilo« in tudi »gostov nihče ne moti« —. Kakor pripravljeno je bilo zanj. Mirno je hotel živeti, zidal in popraševanju ni mogel prenesti.

Izvošček je prikimal mimo. Aleš mu je nujno namignil.

Naglo je pridrđal voz k njemu. Kočijaž je uslužno naložil Alešovo prtljago, skočil na kozla in se vladivo obrnil k gostu po naslov.

»Hotel pri solncu«, je dejal Aleš s hvalevrednim pogumom in odpeljal sta se.

Potoma je Aleš za trdno sklenil, da si prejkoslej omisli novega služabnika. Sam ni mogel in ni hotel živeti. Da bi se prerekal z ljudmi in nasičeval njihova zjjala — nikdar ne! In star je že tudi bil in postrežbe potreben in navajen. Čemu bi samotaril? In si sam iskal stanovanje, kakor danes na primer? Ali si bo sam snažil obleko in si skrbel za sto in sto potrebnih malenkosti življenja —? Ne! Kar jutri si bo poiskal nekoga. In ko bo uredil še nekatere druge zadeve v domovini, pa bo koj spet odpotoval v svojo priljubljeno tujino —.

Voz se je ustavil.

»Ali je to —?«

»Da, tu je »Pri solncu«, gospod!«

Visoka, trinadstropna hiša je stala pred njim v černem mraku. Dolge vrste oken so pričale o številnih tujskih sobah, skozi velika steklena vrata je lila luč v širokem pasu na ulico. In z njo je prihajal na ulico hrup in vrvež kakor od velike množice.

Aleš Blaž se je vznemiril. »Mir in tihota« je stalo v oglasu, — mesto tega obljuhljenga raja miru pa tak šunder —!

Zbal se je in vprašuje je pogledal po kočijažu.

»Je že prav! Le kar vstopite! Konja ne morem samega pustiti, bom počakal, da pride sluga po prtljago.«

Obotavljaže si je Aleš odpril vrata in nerodno vstopil.

Velika soba je bila polna gostov, govorjenje in smejanje je donelo po zakajenem zraku. Črnooblečeni natakarji so šwigali med mizami in godba je igrala nekje v kotu.

V hipu ko je vstopil, je izzvenel zadnji akord, trenutna tihota je nastala in sto parov oči se je redovedno uprlo v novega gosta.

Aleš ni vedel, kam bi djal sebe in svoje oči. Vzbuji pozornost, to je bilo zanj neznosno mučno. Najrajši bi bil pobegnil, odkoder je prišel. Noga mu je krenila, pa strah ga je zadržal. Ljudje bi se mu smeiali, če bi jo takole plačno odkuril. In posmehljivosti se je Aleš silno bal.

Ves zmeden in preplašen je stopil naprej in boječe poprašal mimoletčega natakarja za vratarjem.

Toda natakarji nimajo nikoli časa, posebno se ne, če jih kdo boječe nagovori. Aleš je pozabil, da mora pošten gost natakarja nahruliti, če hoče dobiti vljuden odgovor.

Prije se ni zmenil zanj, drugi tudi ne, itd., šele po dolgem čakanju mu je eden pokazil črez ramo: »Tamlje! Skozi polovico dvorane in mimo stoterih oči je moral, da je prišel do vratarjevega svetišča v veži.

Črnooblečen gospod je stal pred njim. Zlat ščipalnik je imel na nosu in s svinčnikom se je igral med prsti. Par gospodov je bilo pri njem. Pogovarjali so se, časopise so imeli v rokah. Ko je vstopil Aleš, so utihnili.

Čudovito, kakor dobre oči imajo taki vratarji in kako hitro in dobro znajo oceniti človeka po njegovem premoženju in značaju! Posebno znajo dobro presoditi, ali je boječ ali samozavesten. In po tem uravnavaajo svoje obnašanje.

Z negotovim korakom je prišel Aleš bliže. Sram ga je bilo.

»Želite sobo?« je vprašal vratar rezko in grozeče. Presunljivo ga je pogledal.

Povdarjam tudi, da vlada zahteva, da mora kmet, kadar toči svoje lastne vinogradne proizvode v takozvanem vinotoču, plačati vso trošarino in vse davke na prej, a kapitalistom, tovarnarjem za špirit ter velein-dustrijskim prijateljem gospodov bankokratov se daje možnost, da morejo plačati šele par mesec pozneje. Gospodje, s tako zakonodajo med narodom ne boste dosegli zadovoljstva.

Ali bo kmetu zakon v glavnem koristil?

Ta zakonski načrt ustvarja še drugo veliko krivico, katero se skuša zakriti s plaščem demagogije, kot sem že uvodoma omenil. Zakaj? Na eni strani kaže zakon, češ, ti kmet ne boš plačeval več trošarine od onega žganja, ki ga kuhaš in potrebuješ za domačo vporabo, a na drugi strani nalaga neznosno veliko bremena na ono žganje, ki bi ga kmet spravil na trg. Glejte! Tukaj je tista krivica, ki se godi našemu kmetu. Kajti ni glavno ono, da se oprosti trošarine ono žganje, ki se pojije doma in ki se potrebuje za domače ljudi in delavce, ampak bi morali skrbeti, da se kolikor mogoče zniža trošarina na ono žganje, iz katerega naj bi kmet dobil denar za tista velika davčna bremena, katera ste mu vi radikali naložili. S tem zakonom jemljete kmetu možnost, da bi konkurišali z industriji in velekapitalisti. Radi tega smelo trdim, da hočete s tem novim zakonom uničiti ono malo industrijo, ki jo je imel kmet, tako da bo prisiljen, vse one surovine, iz katerih je proizvajal žganje, prodajati kapitalistu-industrijcu, in v tem tiči vnebovpijoča krivica, proti kateri najenergičneje protestiramo.

Srbski radikali zastopniki velekapitala.

Kadarkoli se v tej zbornici trdi, da je finančni minister, da je vladna partija braniteljica velekapitalizma, se nam vedno odgovarja, da to ni res. S tem zakonom pa javno dokumentirate, da je sedanja vladna partija zastopnica velekapitalizma.

Radikalna vlada pospešuje draginjo.

S tem novim zakonom pa tretjič vlada pospešuje draginjo. Zakaj? Zato, ker ni hotela pristati na naše predloge, da bi se trošarina na najbolj poglavitne in vsakdanje živiljenjske potrebščine, to je v prvi vrsti za sladkor znižala. Od 1 kg sladkorja se mora plačati po 5 dinarjev trošarine. Ako poštavimo, da je okoli 90% — ako ne več — prebivalstva in naši državi navezanih na to važno živiljenjsko potrebščino, nímamo primernih besed, da bi označili vlado, ki v nobenem največje draginje ni hotela pristati na naš predlog, da se trošarina na sladkor zniža. Jaz mislim, da imamo danes v naši državi ne samo med delavstvom in kmeti, ampak tudi med našim državnim uradništvom ljudi, ki se po trikrat na dan branijo skoraj samo s kavo ter se za pomoček pri tem poslužujejo seveda sladkorja, in ker vlada tukaj obremenjuje pred vsem s to trošarino uboge ljudi, one, kateri nimajo toliko, da bi si kupili meso in druge živiljenjske potrebščine, radi tega vidimo, da vlada s tem novim zakonom pospešuje draginjo in namenoma noče, da bi se draginja pri nas odpravila ali olajšala. Mi smo v finančnem odboru kot zastopniki našega naroda predlagali, naj se ugodi tej zahtevi, toda minister ni hotel in v tem zopet vidimo, da ja vlada zaščitnica velekapitalistov in onih, ki imajo sladkorne tovarne in kapital v rokah.

Ogromen profit, ki ga imajo fabrikanti.

Dovolite mi, da pri tej priliki omenim, kako velikanski, kako naravnost ogromen je profit, ki ga imajo

Aleš Blaž je zardel in neprijetna mehkoba se ga je lotevala v kolenih.

«Da, je odgovoril prestrašen, kakor šolar pred učiteljem.

«Za več dni?»

Aleš se je še hujje prestrašil.

«Ne vem —», je odgovoril. Strašen pogled ga je zadel. — «Za dva dñi!» je hitro pristavljal, četudi je vedel že danes, da niti dva dni ne bo ostal v tem raju «miru in nemotenosti» —.

«Za sedaj si se izmuznil! Pazi, da te ne ujamem!» so grozile oči. Usta pa so povedala:

«Dobro! — Število 115!» se je obrnil k slugi. — (Alešu:) «Vaše ime prosim!»

Alešev strah je prikel do roba. Ves zmeden je bil. Pozabil je, da je umrl —.

«Aleš Blaž», je odgovoril. —

Svinčnik se je ustavil gospodu med prsti. Oči so zrle še presunljiveje na zmedenega gosta, nato pa so pomenljivo pogledale po gospodih, ki so stali poleg. Vsi so pozorno nastavili ušesa, ko je Aleš Blaž povedal svoje ime.

«Poklic in bivališče —?» je neizprosno nadaljeval strogi glas.

«Pisatelj —.»

V tistem hipu se je Aleš zavedel —.

Zlati ščipalnik se je nevarno zazibal na nosu, obrvi so se dvignite, gruča gospodov je zavalovela, nekaj so si šepetal —.

Silen strah je popadel Aleša, po hrbtnu so mu go-mazeli mrlavljinici, kolena so mu klecali —.

Pa Aleš Blaž ni bil navaden človek. Plah je bil, boječ, res, toda v danem slučaju je znan biti bistroumen in iznajdljiv, nagel v ukrepilih, pogumen, včasi celo pre-

sladkorne tovarne od proizvajanja sladkorja. V finančnem odboru nam je g. kolega iz Vojvodine dal račun, koliko sladkorni fabrikanti zasluzijo, kako velik je njihov profit. Dovolite, da Vam ga predložim. Iz 100 kg sladkorje pese dobi tovarnar 12 kg sladkorja. Teh 12 kg proda na debelo 1 kg po 16 dinarjev, skupaj tedaj za 192 dinarjev. Trošarine plača 5 dinarjev od 1 kg, skupaj tedaj 60 dinarjev, tako da mu ostane dobiček v znesku 132 dinarjev. Ako odbijemo — dobro računjeno — režijske stroške, ostane fabrikantu čistega dobička nič manje nego 8 dinarjev od 1 kg. Vidite torej, da bi bila prva naloga vlade, da bi skušala bodisi z naredbami bodisi na kak drugi način prepovedati ali sicer onemogočiti tovarnarjem, da bi iz revnega in ubogega ljudstva izylekli toliko profita. Mi vidimo na eni strani, da si danes celo kmet komaj kupi 1 kg sladkorja, ali istočasno vidimo, kako neznosne profite vlečejo na drugi strani tovarnarji iz tega kilograma sladkorja. Potem se moremo pač čudit, da vlada do danes ni nicesar ukrenila, da bi se sladkor prodajal ceneje. Čudimo se, da vlada nima toliko moči, da bi zaščitila revne sloje proti eksplotaciji (izžemanju) od strani velekapitalistov. Poleg tega vlada daje s tem zakonom velekapitalistom veliko olajšavo, da jim daje zopet «poček», da lahko svojo trošarino plačajo šele čez več mesecov, dasiravno je sladkor že prodan, med tem, ko pa istih olajšav ne da kmetu in obrtniku.

Zakon uvaja nove šikane.

Z novim zakonom so zopet na stežaj odprta vrata za razne šikane. Pri nas v Sloveniji in mislim da tudi v drugih prečanskih pokrajinal, posebno v Dalmaciji, Vojvodini, Hrvatski in Bosni so finančni organi ugnjali nad kmetom, ki je kuhal žganje, razne sekature in šikane. Državni svet se bavi z mnogimi takimi zadevami. Zakaj? Zato, ker naša finančna uprava sama pospešuje šikane. Mi smo vrlo hvaležni g. finančnemu ministru, da je v obrazloženju tega zakona sam priznal, da se dogajale velike šikane, ki so jih delali finančni organi pri pobiranju trošarine. Mi smo kakor rečeno vrlo hvaležni finančnemu ministru, da je sam priznal, da je finančna uprava takorekoč zakrivila, da so finančni organi našega kmeta in obrtnika šikanirali in sicer tako, da je marsikdo izmed naših ljudi moral plačati ne samo visoko denarno kazens, ampak da so ga marsikaterikrat na neopravičen način džali v zapor. Jaz bi povdral posebno eno stvar, ki je važna za naše razmere. Mi se ne pritožujemo toliko proti našim finančnim organom, ki so naši rojaki; ampak mi vidimo danes, da je finančna uprava nastavila v naših krajih ljudi, ki niso sposobni našega jezika. Mi imamo v naši finančni upravi posebno na meji vse polno ruskih beguncov, ki ne poznajo ne našega jezika in ne naše zakone. Med tem, ko finančna uprava meče vsaki dan na cesto naše ljudi, nastavlja ruske begunce, ki bi imeli dovolj posla v svoji domovini.

Proti lukanjanju kotlov.

Poleg tega moramo tudi povdarijati, da finančna uprava sama pospešuje nepravilnosti. V finančnem odboru smo se opetovano pritožili nad tem, ker je generalna direkcija posrednih davkov dne 3. 8. t. l. izdala drakonično naredbo, po kateri se morajo vsi kotli in posode za žganje, sploh vsa žganjska priprava prevrtati. To je ona draga priprava, za katero mora kmet plačati veliko tisočev dinarjev. Sedaj pa pride g. vodja generalne direkcije posrednih davkov in izda potom pokrajinske uprave to drakonično in semešno naredbo. S tem je finančna uprava sama pokazala, da hoče še naprej

držno odločen. Bilo je, kot bi v njem živel a dva človeka, eden strhopeten in plah kakor zajec, drugi srčen in drzen kakor volk, ki ga uženeš v zagato.

V trenutku mu je bil položaj jasen.

Tole ljudje so morebiti že vedeli, da je Aleš Blaž, slavni pisatelj, umrl, morebiti pa da še ne. Če so vedeli, je bil izgubljen, prijeli ga bodo in ga kratkomalo izročili v blaznico, če pa še niso vedeli, pa utegnejo zvezeti in še slabše bo zanj.

Še je pisal vratar, ko je Aleš že imel svoj načrt.

«Koliko stane soba —?» je vprašal.

«Dva goldinarja», je reklo vratar in prenehal s pisnjem.

«To mi je preveč. Nimate cenejše?»

«Ne. To je pri nas najcenejša soba —.»

«Obžalujem —. Z Bogom!»

Zunaj je bil.

Skočil je v voz, «Naprek!» je zaklical kocijažu in zaloputnil vratico.

* * *

«Še česa potrebujete?»

Redkobesedni strežaj je pospravljal mizo.

«Hvala! Lahko odidete!»

Strežaj je pobral namizno orodje, želelahko noč in tiho zaprl vrata za seboj. Z zadovoljnim vzdušjem se je položil Aleš Blaž v udobni naslonjač.

Mnogo je pretrpel in dolgo je iskal, dokler ni končno našel tole tih, mirno gnezdo v gostilni «Pri treh zvezdah». Trikrat je še moral poskusiti, trikrat je še moral s trepetajočimi koleni — njegov volčji pogum ga je prav tako naglo zapustil kakor je prišel — stopiti pred radovedne tuje ljudi, popraševati za sobami, prenašati bodeče poglede, in trikrat je moral oditi. Tu ni

podpirati, oziroma ozivovoriti nove šikane. Poleg te moramo povdarijati, da se je te šikane izvrševalo samo v prečanskih krajih. Zoper smo Slovenci in Hrvati tisti, ki se nam nalagajo nova bremena in nove šikane.

Vprašanje vinskih droži.

Pri tej priliki moram povdarijati še neko drugstvar. Naš slovenski vinogradar je že ne vsem od kjer dobe kuhal žganje iz takozvanih vinskih droži in sicer trošarineprosto. Tega leta se je pa naenkrat v Beogradu v generalni direkciji posrednih davkov pojavila sumnja, da slovenski vinogradar iz vinskih drož pripravlja konjak, ki je mogoče boljši nego francoski. Kaj se je zgodilo? Direkcija je izdala prepoved, da tega ne smejo več delati. V finančnem odboru sem moral s tovariši nasproti z vso silo, da se bo smelo tudi vinski droži in tropine prosto kuhati.

Za te krivice so odgovorni demokrati in samostojneži, ker so glasovali za ustavo.

Pri vseh svojih izvajanjih in pritožbah, katero sem podal v imenu našega kluba, moram povdarijati na koncu sledče: Za vse te krivice, ki se godijo narodu s tako slabo zakonodajo, delamo odgovorno sedanje vlado! Za vse te krivice, ki so in ki še pridejo v veljavno potom takih polovičarskih zakonov, pa pred vsem obdolžujemo in obtožujemo one, ki so glasovali za centralizem, za centralistično ustavo in upravo.

Radi tega, ker vidimo v tem zakonu, da se noče odpraviti starih krivic, ampak prinaša še nove krivice, hočemo glasovati proti v načelu in v posameznostih.

Lov bank za kmetskim denarjem.

Bankam strašno trda prede. To najbolj dokazuje brezobzirna gonja, s katero so se vrgle na kmetske zadruge, na hranilnice in posojilnice, da bi dobile od njih kmetski denar.

Sladke obljube.

Na naše hranilnice in posojilnice kar dežujejo razni pozivi in vabilo, naj bi hranilnice in posojilnice nalažejo svoj denar pri bankah, ne pa pri svoji Zadružni zvezi. In pri tem obljubljujo banke posojilnicam kar po 12 odstot, brez odbitka, ako pa se dogovori odpovedni rok, tudi več.

Pomislite, 12 odstotkov vam nudijo. Gotovo za to, ker vas imajo rade, ker vam želijo dobro in vam hočejo pomagati, da boste svojim vlagateljem lahko dajali višje obresti in spravili skupaj več kmetskega denarja za lačne bančne blagajne. Zares sladke obljube, toda samo zato sladke, ker je v bančnih blagajnah strašna lakota, taka lakota, da se že marsikteri banki dela črno pred očmi in je prav bližu na tem, da se zruši, da pada. In v taki sili, ko gre bankam za živiljenje in smrť, popolnoma razumemo, odkod te sladke obljube in odkod to prijateljstvo bank do naših zadrag. Poznamo pregovor: kadar konja love, mu ovsa mole.

Grožnje.

Toda poleg sladkih obljub uporabljo banke proti hranilnicam tudi grožnje, za enkrat sicer še prikrte grožnje. Če ne bi obljuba zvabila, naj ustraši grožnja. Tako na primer piše neka banka v Mariboru: «Prepuščamo zaenkrat ta posel Vaši uvidevnosti ter ne bodem v Vašem delokrogu sami direktno iskali stika s prebl-

bilo nobene sobe več, tam ne pravega miru, drugje mo spet kaj druga ni ugaljalo.

Navsezadnje je našel gostilno «Pri treh zvezdah». Preprosta enonadstropna hiša je bila, na samoti je stala, še čudno, da jo je vobče našel. Nihče ga ni poziral s pogledi, ko je stopil v vežo, ko je dobil lično sobo, še vprašali ga niso, kako se piše, četudi je imel za to pot pripravljeno Hinkotovo ime. Sam je večerjal v svoji sobi in molčič človek mu je stregel, ki ni znal druga ko «Da, gospod!» in «Ne, gospod!»

Aleš Blaž je bil skorajda zadovoljen. Prižgal si je cigareto in se vdal razmišljjanju.

Jutri si poišče novega sluga. Na vsak način! Kar je danes doživel, je presegalo meje njegovih moči! Tako ne more živeti —!

Potem si mora to in ono kupiti. Svoje reči je pustil dedičem rajnega Aleša Blaža. Treba jih je bilo nadomestiti.

In tedaj mu je prišla na misel — prvikrat od kar je umrl — denarna stran njegovega novega položaja. Denarja bo potreboval —.

Dvajset goldinarjev mu je dal Šime Blaž, Hinkotovo plačo za mesec dni. Kar je imel gotovine doma, jo je seveda tudi moral pustiti dedičem. Le par bankovce si je utegnil v naglici vtakniti v žep. Presneto hudo mu je gledal Šime na prste, ko je spravljjal Hinkotove stvari.

Tega vsega vključni bilo veliko —. Ali je Hinkotnost zapustil kaj denarja?

Segel je v žep in potegnil listnico.

walci radi vlog, kar bi bilo gotovo v škodo Vašemu zadodu. Zaenkrat banka ne bo še pritisnila na vlagatelje, na kmete, toda, če posojilnice ne bodo ubogale in ne bodo pridno zbirale kmetskega denarja ter ga nosile v banke, potem pa bodo banke «same iskale stik s prebivalci radi vlog». Naj potem hraničnice in posojilnice same sebi pripisajo, ako bodo vlagatelji dvigali pri njih svoj dnar in ga nosili v banke.

Rešitev je v stanovski in zadružni zavesti.

Jaz mislim, da se našim hraničnicam in posojilnicam ni treba batiti teh groženj, ki si jih dovoljujejo danes banke v lovu za kmetskim denarjem. Naše ljudstvo je danes že toliko izobraženo in je toliko zadružno zavedno, da svojih stanovskih koristil ne bo prodajalo za judeževe groše in ne bo s svojimi prihranki podpiralo bank, ki izsesavajo ljudstvo, ki živijo od ljudskih žuljev.

Naše ljudstvo bo dobro premislilo, predno bo šlo takim obljudbam in grožnjam na lim, da banke še nikoli niso skrbele za njegove koriste in za njegov blagor. — Naše ljudstvo se dobro zaveda, da bankam ni do kmeta, ne do delavca, ne do človeka sploh, ampak da jim gre samo za dobiček, samo za tantijeme, samo za dividende. Banke ne poznajo gospodarske vzajemnosti, banke se izsmehujejo nad naukom ljubezni do bližnjega, na katerem temelji zadružništvo in kateri nauk že izvršuje naše ljudstvo. Naš kmet se zaveda, da bankam ni do koristi kmetskega stanu in da gredo radi bank lahko na boben vsi kmetski grunci. Banke se ne bodo zavzele za kmeta; ravno nasproti, pridno bodo pomagale spravljati kmetske grunte na boben, razkosovati jih in prodajati, če bo to neslo. «Dobiček nad vse, pa če se vse drugo podere», je geslo bank.

Nasproti pa se naše ljudstvo dobro zaveda, koliko koristi je že imelo od zadružništva v teku 30 letnega delovanja zadruge, koliko dobrega so napravile za ljudstvo zlasti hraničnice in posojilnice. Ko so najbolj prodajali in razkosovali kmetska posestva, ko je pel boben vsepovsod, ko so že ljudje obupovali nad bodočnostjo kmeta, tedaj so bile zadruge tiste, ki so nastopile in zaklicale oderuhom in prekupecvalcem: «Stoj!» Zadruge so bile tiste, ki so kmeta rešile iz kremljev odzrokov, pa ne samo rešile grunte kmetu in njegovi družini, ampak tudi kmetskemu ljudstvu pomagale do napredka, do izboljšanja gospodarstvo, do gmotnega blagostanja.

Varnost vlog je prva zahteva.

Naše ljudstvo se tudi dobro zaveda, da obljava velikih obresti ni še vse. Naš kmet dobro ve, da je pri prihrankih važnejše naložiti jih varno, kakor pa naložiti jih proti visokim obrestim. Velik dobiček ne gre v mošnjicek, ta pregovor se v živiljenju le prepogosto izpoljuje. Kdor obljudbla velike obresti, ta nudi zelo malo varnosti. Velike obresti ravno kažejo, da tisti, ki jih ponuja, igra zelo nevarno igro: Ali se bo rešil z velikim dobičkom, ali bo propadel. Še več! Velike obresti dajejo oni, ki mu voda v grlo teče in mora imeti denar na vsak način, sicer se bo utoplil. Le za velike obresti najde še ljudi, ki mu posodijo potreben denar, da si umetno podaljšuje gospodarsko živiljenje. In če bi imeli vpogled v stanje bank, če bi imeli vpogled v njihove knjige, bi našli, da je v takem obupnem položaju danes mnogo bank ter z bankami zvezanih fabrik in trgovin. Voda jimi teče v grlo, vendar se še nočejo podati in si hočejo živiljenje podaljšati, za kar potrebujejo tujega kapitala, za kar lovijo kmetski denar. Med tem si mislijo, se bo že kaj zasukalo, se bo že kaj obrnilo na boljše. Toda denar, za katerega morajo plačevati tako visoke obresti, jih ne rešuje, ampak jih zopet pokopava.

Dejstva dokazujojo.

Gotovo je, da se banke in fabrike v takem položaju ne bodo mogle dolgo držati. Začelo se je že rušiti. Velička Balkanska banka, ki jo je vodil pomočnik bivšega fin. ministra Plavšič, je že zagrmela, se je že zrušila s strašnimi izgubami. Kdo jih bo trpel? Oni, ki so pri njej denar vlagali, oni, ki so se polakomnili visokih bančnih obresti. In za Balkansko banko bodo sledili drugi nesolidni bančni zavodi, ki jih vodijo ravnatelji in upravni sveti, katerih vsak misli le na svoj dobiček in na svoje špekulacije, malo pa jim je mar za koristi delničarjev, najmanj pa za varnost vlagateljev. Kaj njim za to, ako tisoči malih varčevalcev izgubi težko prisluženi denar, da so si le oni napolnili svoje žepo?

Kmetske prihranke rabi kmetsko gospodarstvo.

Pa ne le to. Ako bomo kmetski denar izročili bankam, da ga vržejo v trgovino in industrijo, kje bo pa kmets dobiti posojila? Ali bo kmet hodil po posojilu k banki, ki računa 24 do 30% obresti? Kmetsko gospodarstvo je tako, da more kmet od posojil plačevati le nizke obresti. Kmetsko gospodarstvo visokih obresti ne prenese, gotovo ne tako visokih obresti, kakor jih preneseta trgovina in industrija in kakoršne zahtevajo danes banke. Ako še ta denar, kar ga je v naših hraničnicah in posojilnicah, damo bankam v roke, potem je naš kmet pri svojem gospodarstvu brez denarja, brez kapitala, potem mora naše kmetsko gospodarstvo nazadovati, mora propadati, ker tudi kmetsko gospodarstvo zahteva kakor trgovina in industrija kapitala, le da mora biti ta kapital cenejsi. In ravno v tem so vršile hraničnice in posojilnice svojo veliko nalogo, da so zbirale kmetske prihranke in jih po nizki obrestni meri dajale kmetom kot posojila.

SLOVENSKI GOSPODAR.

Sv. Lovrenc n. P. po rani maši. Kugovnik: Dol pri Hrastniku po rani maši. Krajnc: Frankolovo po maši. Vrečko: Kozje po rani maši v Okrajinu posojilnici. Dne 18. novembra: Falež: Sv. Martin na Pohorju po rani sv. maši. Kugovnik: Sv. Danihel, Koroško, po maši pri cerkvi. Krajnc: Pišece po rani maši. Vrečko: Sv. Križ na Slatini, po rani maši v Društvenem domu.

Slavnostni gvornik dr. Korošec. Na to veličastno prireditve opozorjam vse ormoške okoličane in dobro došli so nam pa vsi, ki se bodo tudi od daleč udeležili tega slavlja.

Vabilo na veliko veselico, ki jo priredi Prostovoljno gasilno društvo v Račjem v gostilni »pri Jugoslovanu« v nedeljo, dne 11. t. m. ob priliki blagoslovitve parne brizgalne. Spored: Ob pol dveh popoldne sprejem parne brizgalne na občinski meji proti Slivnici. Ob trijetri na dve slovesna blagoslovitev parne brizgalne pred Gasilnim domom, ob pol treh vaja s parno in ročno brizgalno. Ob treh vikorekanje na veselične prostore. Pri celi slavnosti igra priljubljena godba. Vstopina 5 dinarjev za osebo. Ker je čisti prebitek namenjen za pokritje nakupa parne brizgalne, se priporoča za obilen obisk — odbor Prostovoljnega gasilnega društva.

Javna tombola se priredi v Slov. Bistrici dne 25. t. m. Začetek opoldne. Po tomboli se vrši v dvorani Okrajne hraničnice ljudska veselica. Svira godba Omladine iz Maribora. Čisti dobiček tombole in veselice se bo porabil za kritje zvonskega dolga pri dveh cerkvah in prenovljenje cerkve Marije sedem žalosti. Tombola ima 250 dobitkov v vrednosti do 100.000 K. Glavni dobitki za »tombolo« so sledeči: polovnjak finega bistriškega vina, en prašič, dve ovci (dva dobitka), nova srebrna ura z verižico, miza z marmornato ploščo, dve vreči moke nularice (dva dobitka), dva sežnja suhih bukovih drv (dva dobitka), postelja, miza s širimi stoli, usnja cela kravja koža, nova tršna bakrena škopilnica in fini moški čevlj. Tudi drugi dobitki so dragoceni. Karta stane 10 dinarjev. Vsaka dvajseta karta dobi. Karte se prodajajo pri odboru za tombolo v Slov. Bistrici, v župnijski pisarni in v Cirilovi tiskarni v Mariboru. Tudi zunanjki kupci kart se lahko udeležijo tombole. Treba je poslati karto z adreso vred odboru za tombolo v Slov. Bistrico, kjer bo poseben odsek igral s temi kartami in v slučaju, da karta dobi, obvestil o tem kupca kart. Ker ima tombola tako plemenit namen in nenavadno veliko število jako dragocenih dobitkov, naj nihče ne zamudi v svojo korist nakupiti si nekaj kart. — Odbor za prireditve tombole.

Tedenske novice.

ZBOR ZAUPNIKOV SLOVENSKE LJUDSKE STRANKE

STRANKE

Kakor vsako leto, se je vršil tudi letos minulo nedeljo v Ljubljani zbor zaupnikov naše stranke. Prišli so zastopniki iz cele Slovenije. Na zboru je predvsem govoril načelnik stranke dr. Korošec o političnem položaju in o stališču naše stranke. Zaupniki so sprejeli jednati govor načelnika z velikim navdušenjem. O avtonomistični misli je na to govoril dr. Janko Brejc. O organizacijskem delu v stranki je poročal tajnik Krajnc. Po teh poročilih je bila sprejeta ta le resolucija: Zbor zaupnikov SLS jemlje poročilo svojega načelnika na znanje ter izreka popolno zaupanje Jugoslovanskemu klubu in mu glede nadaljnega postopanja prepušča proste roke. Na to je bil izvoljen zopetni načelnik stranke dr. Korošec. Kot podpredsednik pa prof. Remec. Ob prilikah zboru SLS zaupnikov se je vršil tudi občni zbor Jugoslovenske kmetske zveze in je bilo tudi zborovanje krščanskih delavskih organizacij. Celo zborovanje je zopet dokazalo, da so naše vrste stranke in da zaupniki soglašajo z dosedanjim postopanjem naših poslancev. O govoru dr. Korošca in dr. Brejca, v katerih sta nam oba voditelja dala smernice za bodočnost, bomo poročali prehodniji obširnejše in na uvodnem mestu.

Delokrog naših poslancev. Sodni okraji so na sledče poslance razdeljeni: dr. Korošec kot preusrednik klubu nima dodeljenega okraja; Bedjanič: Ormož. Falež: Maribor desni breg in Slov. Bistrica. Dr. Hohnjec: Ljutomer, Gor. Radgona in Konjice. Klekl: Dol, Lendava, Kranj: Celje, Vransko in Brežice. Kugovnik: Prevalje in Laško. Pušenjak: Slov. Gradec, Marenberg in Gornji Grad. Šiftar: Murska Sobota, Vesensak: Ptuj. Vrečko: Šmarje, Kozje in Rogatec. Žebot: Maribor mestno in levi breg ter Št. Lenart. Naslov za vse poslane je: Jugoslovanski klub, Beograd, Narodna skupščina.

Spremembe v politični upravi. Veliki župan dr. Lukanc v Ljubljani je predložil svoj odstop, prostovoljno ali prisiljeno, se ne ve, gotovo je pa, da gre. Namestnik velikega župana v Mariboru dr. Pfeifer je razrešen zaravnateljstva okrajnega glavarja v Mariboru, ker je imenovan kot novi mariborski okrajni glavar v Novem mestu.

Pritožbe glede malega obmejnega prometa naj posljejo prizadeti naravnost poslancem in sicer v Prekmurju poslancu g. Geza Šiftarju, v Ljutomerskem okraju g. dr. Hohnjcu, v mariborskem g. Fr. Žebotu, v marenberškem g. Vl. Pušenjaku in na Koroškem g. Juriju Kugovniku. Pritožbe opremite z natančnimi podatki.

Zadružno-socijalni tečaji se vršijo od 19. do 30. novembra na naslednjih sodnih okrajih: 19. novembra (ponedeljek) ob pol 9. uri dopoldne: Slov. gradec v prostorih Hraničnice in posojilnice (za sodni okraj Slovenjgradec). 20. novembra (torek) ob 9. uri dopoldne: Šoštanj v cerkveni hiši (za sodni okraj Šoštanj). 22. novembra (četrtek) ob pol 9. uri dopoldne: Št. Jurij ob Taboru v cerkveni hiši (za sodni okraj Vrhnika). 23. novembra (petek) ob pol 9. uri dopoldne: Rečica ob Savinji v gostilni Čujež (za sodni okraj Gornjigrad). 26. novembra (ponedeljek) ob pol 9. uri dopoldne: Laško v društveni dvorani (za sodni okraj Laško). 27. novembra (torek) ob pol 9. uri dopoldne: Celje v hotelu »Beli vol« (za sodni okraj Celje). 29. novembra (četrtek) ob pol 10. uri dopoldne: Rogatec v kapelji (za sodni okraj Rogatec). 30. novembra (petek) ob 9. uri dopoldne: Šmarje

Naše prireditve

Na Martinovo nedeljo— dne 11. novembra obhaja Kat. izobraževalno društvo svoj glavni praznik po sledčem sporedu: Zjutraj ob 6. uri se udeleži društvo z zastavo sv. maše v baziliki Materi Milosti. Popoldne ob pol petih predi v Narodnem domu prekrasno igro; »Lovski tat« z govorom g. dr. Medveda. Vsi prijatelji društva se najprispevajo!

Prostovoljna požarna brama v Kamnici priredi na Martinovo, t. j. 11. novembra v prostorih gostilne g. Ant. Vogrinc v veliko veselico z raznimi zabavami. Ker je čisti dobiček namenjen za nabavo potrebnih cevi, se občinstvo uljudno vabi, da to prireditve v kar največjemu številu poseti. Začetek ob 14. (2.) uri. — Vstopina sama 3 D.

Udruženje vojnih invalidov podružnica Maribor, načnianja: Vsled sklepa odborove seje z dne 27. okt. 1923 sklicuje nadzorstvo Udruženja vojnih invalidov, podružnica Maribor, izvanredni občni zbor, ki se bo vršil v nedeljo, dne 11. novembra 1923, ob 9. uri dopoldne, v prostorih restavracije »Kosovo« na Grajskem trgu. Vsak član mora prinesi seboj člansko knjižico, invalidi tudi izvid nadpregleda. Kdor ni član, nima pristopa.

Črešnjevec. Tukajšnje bralno in tamburaško društvo priredi v nedeljo, dne 11. t. m. ob treh popoldne veselico, na kateri se bo predstavljala igra »Najdena hčica ter Poštana skrivnost.« Med odmori petje in tamburaška godba. Prijatelje poštene zabave prisrčno vabi na naš črešnjevec grič — odbor.

Velika slovesnost v Ormožu. Iz Ormoža poročajo: Z velikim trudom in naporom smo pri nas dogovorili Katoliški dom. Stavba bo na prav slovesen način blagoslovljena prihodnjo nedeljo, dne 11. t. m. ob 10. uri dop-

Iz delovanja naših poslancev.

Shodi poslanec Slov. ljudske stranke 11. novembra: Bedjanič: Sv. Tomaž pri Ormožu po rani sv. maši. Falež:

pri Jelšah v gostilni Gradi (za sodni okraj Šmarje pri Jelšah).

Zenska tečaja za mladenke in žene se vršita dne 18. t. m. v Celju v Narodnem domu in 25. t. m. v Mariboru v Lekarniški ulici 6. Tečaja se začneta zjutraj ob 9. uri. Predaval bodo znateniti govorniki-strokovnjaki. Vodila bo oba tečaja g. dr. Angela Piskernik, odlična govornica in predsednica Zenske zveze v Ljubljani. Sklenila se bodeta tečaja popoldne v Celju z gledališko igro, v Mariboru pa s telovadno prireditvijo. Dekliške zveze, Marijine družbe, pridite čisto gotovo. Vsaka župnija naj pošlje svoje zastopnice. — SKSZ v Mariboru.

Kuluk že izvršujejo v Srbiji, Črni gori ter deloma po Bosni in Hrvatski že od julija meseca. V Sloveniji se po odločnem nastopu poslavcev Slovenske ljudske stranke dosedaj nikogar ni smelo siliti na kuluk. Samostojni in demokrati kričati so tako sami sebe postavili na laž. Če bi bili samostojni v vladi, bi gotovo Slovenci že od junija najprej kuličili. Puclja še v Beogradu ni bilo, ko bi moral glasovati prot ikuluku. Da, da! Besede in dejanja!

Župnijo sta dobila. Župnijo Sv. Jakob v Slovenski gorici je dobil tamošnji g. provizor Martin Erhartič. Župnik v Breznu ob Dravi je postal g. Marko Sagaj, provizor istotam.

Vojški begunci, ki so utekli zadnja leta črez mejo, so sedaj pomiloščeni in se lahko vrnejo. Za one, ki so pobegli pred l. 1922, naj starši ozir. drugi sorodniki napolijo prošnjo na vojno ministrstvo za pomiloščenje. Prošnja mora biti kolekovana, kakor druge prošnje s 3 in 10 D.

Mariborske novice. Ker je delovanje Orjune v Mariboru prepovedano, razglašajo naši orjunci, da bodo predstavili Orjuno iz Maribora v Studenc. Naznanjajo, da bo kmalu v Studencih ustanovni občni zbor te pretepaške organizacije. — Prejšnji teden se je zgodila v noči zlezenjska nesreča na Teznu. Madžarski brzovlak je z vso silo zadel ob tovornega ki je prevažal vagone. Obe lokomotivi in prvi vagoni so razbiti; pri celi nesreči pa je bilo lahko ranjenih samo pet oseb. Vzrok nesreče še ni objavljen. — Minuli teden sta se zgodila v Mariboru dva slučaja samomora. Delavka Hruba se je obesila radi premale plače in neki Josip Plotz pa se je zatrupil s strihninom. Plotzha so sicer prepeljali v bolnico in mu tamkaj izpraznili želodec a je že bilo prepozno. — Mariborski mestni hranilnici, pred katero smo že večkrat svarili vlagatelje na dejeli, zoper slaba prede. Morala si je izposoditi od poštnega čekovnega urada 8 milijonov krov, da vsaj nekoliko potolaže vlagatelje ki zahtevajo svoj denar nazaj od zavoda, kateremu že javnost ne zaupa več. — Mariborska kmetijska podružnica je imela minulo nedeljo svoj občni zbor. Na tem občnem zboru je zoper zmagala naša stranka. Naša stranka je dobila 51 glasov, združili so se samostojni in liberalci, a kljub temu niso dobili več kot pet glasov. — Naš vrli somišljnik Jakob Rutnik in njegova žena Matilda sta obhajala v sredo 25letnico poroke. Bog ju ohrani še mnoga leta

Gradba državne ceste iz Št. Ilja do Marije Snežne je oddana ljubljanski stavbeni družbi za 4 milijone in 200.000 D. Z delom se bo prav kmalu pričelo. Želeti je, da bi podjetje zaposlilo pri delu samo domače delavce. Cesta mora biti gotova v treh letih.

Smrt našega moža v Sveti. Dne 28. oktobra je umrl tukaj daleč na okoli znan posestnik Franc Breznar v najlepši moški dobi star komaj 46 let. Bil je mož poštenjak in dober katoličan. Pokopalni smo ga dne 30. oktobra ob velikanski udeležbi od blizu in daleč. Počivaj v miru blagi mož, mlađi vdovi pa naše sožalje.

Novi zvonovi pri Sv. Križu nad Mariborom. Dne 28. oktobra smo jih blagoslovili. Izjema za našo župnijo je bila pridiga pod milim nebom. Slovesen dan prelep vreme, navduševalen nagovor. Pred našimi očmi sta bila naša dva lepa zvonova, ki smo jih po končanem sv. opravilu potegnili v zvonik. Kako veselo zbor troglasni zdaj prepeva, naj petje njih po fari še mnogo let odmeva. Vsa čast požrtvovalnim možem, ženam, mladeničem in dekletom, ki so za to slovesnost storili vse, kar so mogli. Tuji gostje iz Maribora in od drugod so rekle: «Prelepo je bilo. Veseli nas da imamo bronaste zvonove. Slišijo se v najdalje kote naše razsežne župnije. Dal Bog, da bi še učakali nov, velik zvon, tedaj bo naše veselje popolno!»

Blagoslovitev novih zvonov pri Sv. Boštjanu poleg Dravograda. Tudi naša podružnica je dobila dva nova zvana, in sicer jeklena, ker je vas majhna in si vsled tega ni mogla kupiti mnogo dražjih bronastih. Naročila sta se pri Kranjski industrijski družbi na Jesenicah, ki je naročilo izvršila v splošno zadovoljnost. Zvona A (500 kg) in C (300 kg) se lepo ujemata z ostalim bronastim F. Vendar se mora omeniti, da ima večji zvon A lepih glas kot manjši C. Zvonova je blagoslovil v nedeljo dne 28. oktobra ob najlepšem premenu in navzočnosti telike množice ljudstva č. g. Volbenk Serajnik, prošt in generalni vikar v Dravogradu; slavnostno pridigo in sv. mašo je imel č. g. Ulr. Hafner, župnik na Ojstrici. Godba in streljanje s topičev je veselo slavnostno razpoloženje še pomnožilo. Bil je krasen dan, ki nam ostane vedno v spominu. Največ zaslug za nabavo novih zvonov ima Gregor Pernik p. d. Klužan, ki je zvone naročil, vodil nabiranje darov in ki je tudi dvignil zvone v stolp brez vse nezgode. Bodisi izrečena iskrena zahvala njemu in drugim botrom, predvsem cerkvenemu ključarju Luki Preglavu, pd. Stogleju, ki nas je po končani slavnostil pogostil na svojem domu.

Novi zvoni v Laporju. Dne 28. oktobra 1923 je g. dr. Jerovšek iz Maribora posvetil naše nove zvonove. Ne bom popisoval slovesnosti, ki je bila nad vse veličastna, omenimo samo lepi sprevod. Od kolodvora nam je pripeljal ob 9. uri nove zvonove s svojimi krasnimi

konji, novim vozom in v spremstvo godbe in pokanjem topičev g. K. Kaukler, velposestnik v Hošnici. Vsa čast mu za njegovo veliko požrtvovalnost. Pri slavoloku je bila večinočgala množica ljudi do solz ganjena od veselega. Domaći gospod župnik je pozdravil nove zvonove ter omenil, da je 24. septembra 1923 ravno 30 let, odkar se je v Laporju vršila enaka slovesnost. Potem se je sprevod nadaljeval do zvonika. Ko so se naši novi zvonovi peljali skozi mesto Slov. Bistrica, je mogočno in krasno zvonjenje novih zvonov pozdravljalo nove, mimočdo sosedne.

Nove zvonove je dobil Št. Lovrenc na Drav. polju. Eden od novih zvonov tehta 735 kg drugi pa 323 kg. Cerkev je imela samo 290 kg težak majhen zvon, ki je bil ulit leta 1866 v Ljubljani. Denar za zvonove so ljudje hitro darovali in je bil od občinskega odbora izvoljen poseben odbor za nabiranje darov za zvona. Večji kmetje so dali po 1000 K, manjši 500 K, drugi pa, kolikor je kateri zmogel. Zvonovoma je kumoval g. Čuček iz Ptuja in daroval kar celih 10.000 K. Zvona sta bila na prav slovesen način blagoslovljena dne 28. oktobra od vč. g. dekanu Antonu Ravšl. Farani imajo z zvonovoma veliko veselje.

Ker se je letošnjo jesen precejšnje število novih učiteljev izreklo proti vstopu v liberalno UJU-jevsko organizacijo, napada «Učiteljski Tovariš» te zavedne in krščanske učitelje, ki so v Mariboru ustanovili podružnico Slovenske zvezze za Štajersko, ki šteje okoli 70 članov. Zavednega učitelja iz Sv. Benedikta imenuje radi tega «kontrabanta» pa so zato že dobili primeren odgovor v «Straži». Sicer bomo pa v eni prihodnjih številki «Slovenskega Gospodarja» podali jasno in določno sliko učiteljske organizacije UJU da bo ljudstvo poučeno kaj in kdo so pravzaprav ti ptiči.

Umril je pri Sv. Antonu na Pohorju g. Fr. Mravljak, večleten župan, cerkveni ključar, šolski načelnik, in je bil dne 28. septembra t. l. zelo slovesno pokopan. Bil je izredno postrežljiv in prijenzen do vsakega in dober oče svoje družine in ubogih. Pomagal je, kjerkoli je mogel. Naj v miru počiva in Bog mu bodi bogat plačnik. Za novega župana je bil dne 31. oktobra t. l. enoglasno izvoljen kmet Mihael Kanop p. d. Brunčko. V petih letih je umrlo v féri sedem dobrih vrlih mož in pridnih kmetov. Bog daj dobrih in vrednih naslednikov!

Smrt radi božnosti v Makolah. Na dan Vseh svetnikov je pri nas negle smrt umrila Roza Čurk. Na potu k večernicam jo je vrgla božjast v jarek kjer je bilo za par prstov na globoko vode a vendar zadosti da je reva utonila. Bila je pridno dekle pač ena najboljših iz Marijine družbe. Vsak dan, tudi na dan smrti, je bila pri božji mizi. Zato so jo pa poklicali vsi sveti na svoj god v svojo sredo. Bog ji daj večni mir!

Smrt blage matere. Na biljo pred Vsemi svetnikami je v Špitaliču pri Konjicah umrla Marija Pevec, mati g. bogoslovca Vinkota Pevec. Ni dočakala primicije na tem svetu, upajmo, da se bo veselila nad zvezdam. Po božni materi naj sveti na svoj god v svojo sredo. Bog ji daj večna luč.

Tajništvo Slovenske stranke v Celju, hotel Beli vol, I. nadstropje daje članom SLS informacije in pojasnila v davčnih, vojaških, obrtnih, trgovskih, pravnih, šolskih, zaposloščinskih, občinskih, pokojninskih in raznih drugih zadevah. Nudi posredovanje in pomaga vlagati razne prošnje, pritožbe in prizive, kakor prošnje za dopuste, za odpust, ozir. skrajšanje vojaške službe, prošnje za koncesije, potne liste, državljansko pravico, prošnje za povrnitev stroškov, odpust odnosno zmanjšanje globe, za razne podpore, penzije, nadalje posredovanje v vseh društvenih in organizacijskih zadevah itd. Člani, obračajte se v vseh zadevah na naše tajništvo v Celju.

Nova zvonova pri Št. Joštu na Kozjaku. Dva nova bronasta zvona, ki sta že dne 14. oktobra iz zvonarne Bühl v Mariboru prispeala med nas, smo dne 21. oktobra, na nedeljo posvečevanja cerkva, slovesno blagoslovili. Sv. obrede je opravil č. g. dekan Ivan Rotner iz Škal s pomočjo sosednih gg. duhovnikov in ob navzočnosti mnogobrojnega ljudstva. Nad vse prisrčen je bil že pozdrav zvonov na meji župnije in pri farni cerkvi. Pozdravljeni so ju: dva z vencni in zastavicami okrašena slavoloka, trije mogočni mlaji s slovensko in državnima zastavama, stolp s papežko zastavo, mogočni grom topičev, cerkveni pevski zbor, tri družice z deklamacijami, en fant v imenu Bralnega društva in dva moža v imenu občine Kozjak ter v imenu zbranih botrov in botric in drugih domačih in sosednih dobrotnikov. V imenu farne cerkve pa ju je pozdravil domači dušni pastir. Dviganje zvonov v stolp se je izvršilo hitro, brez hibe in nesreče, tako da so ob koncu opravila že zapeli. Pridigal je č. g. dekan v srečegajočimi besedami o zgodbini zvonov in pomenu zvonjenja za katoliškega kristjana, nato pa darovali levitirano slovesno sv. mašo. Zvonova tehtata 420 kg in 240 kg in staneta z vsemi stroški 43.432 dinarjev ali 173.728 krov. Posvečena sta presv. Srcu Jezusovemu in sv. Antonu Pad. ter presv. Srcu Marijinemu in sv. Mateju. Drugih okraskov nimata, da se s tem lepšima glasovoma s starim, najmanjšim, sv. Joštu posvečenim zvonom v prekrasni ubranosti mehkega mol trizvoka ACE ujemata. Hyaležni Bogu, se zahvaljujemo vsem, ki so k nabavi zvonov in njih slovenski blagoslovitvi kaj pričeli: velikim in malim dobrotnikom, zlasti še prav posebej botrom in botricam ter č. g. dekanu in gg. duhovnikom. Božje Srce naj povrne na priprošnjo Marijinega Srca vsem z bogatimi obrestmi. Tudi še g. dekan pripravil za dekletom za deklamacije in nebroj vencev, s katerimi so slavoloka, mlaje, kapele in cerkev takoj bogato ozaljšale, cerkvenemu pevskemu zboru za lepo, požrtvovalno in vstrajno petje, fantom in možem za navdušene nagovore, dviganje mlajev in streljanje

iz topičev, končno še g. Martinu Šmon iz Šmartina pri Slovenjgradcu za brezhibno dviganje zvonov v zvonik in vse, kateri so na katerikoli način kaj pripomogli. Da bi bilo obrzano zvonjenje pri Št. Joštu vedno se ponavljajoča »visoka pesem« vzajemne ljubezni faranov ter večno lepi slavospev božjem in Marijinem Srcu poštevanih družin sentjoških.

Letos po leti je izginil neznano kam Franc Resch, okrog 8 let star, iz občine Kleinradl. Bil je prej na Kapli pri Črešniku. Kdor bi kaj vedel o njem, naj poča na župni urad Remšnik.

Na gostiju Jager-Lorber pri Sv. Juriju v Slovenski goricah so zbrali veseli svetje 1000 K za nove zvonove. Novoporečencem oboleli sreče darovalcem pa iskrena hvala!

Koledarček Jugoslovenske kmetske zvezde za leto 1924 je ravnokar izšel. V petih letih se je ta koledarček popolnoma udomačil med našim kmetskim prebivalstvom in vsak KZ ga ima vedno pri sebi, ker mu vsak hip dobro služi. JKZ pa skrbi tudi za to, da je njen koledarček vsako leto boljši in sicer glede vsebine, kakor tudi glede oblike. Poleg navadne koledarske vsebine ima letošnji koledarček poročilo o delovanju JKZ in celo vrsto za dobrega gospodarja potrebnih tabel, navodil in člankov. Tako so med drugimi navodila za začiranje sadnih škodljivcev, za pravilno obdelovanje polja, in pravilno krmljenje, za pomoč pri porodih domačih živali, za zdravljenje domačih živali, za prvo pomoč ponesrečenim ljudem in mnogo drugih. Posebno praktična in poučna je razpredelnica za pravilno in pravočasno sajenje raznih domačih rastlin. Poleg še drugih važnih, kratkih in poučnih stvari ima koledarček tudi dosti praznega papirja za zapisovanje. Koledarček ima letos nekaj obliko večjo obliko, boljši papir in boljšo, trdnejšo vezavo. Kljub temu pa je cena koledarčku prav nizka, tako, da si ga bo lahko nabavil vsak kmetovalec in vsak prijatelj naše JKZ.

Krajevne organizacije SLS na deželi prosimo, da nam na dopisnici takoj sporočijo, koliko Koledarček Jugoslovenske kmetske zvezde za leto 1924 jim naj pošljemo. Koledarček bo stal okrog 10 D, s poštnino nekoliko več, kar natančno še sporočimo. — Tajništvo SLS v Mariboru, Tiskarna sv. Cirila.

Pritožbe od severne meje.

V «Slovenskem Gospodarju» dne 25. oktobra so objavljene upravičene pritožbe od severne meje v zadevi obupnega stanja našega vinogradništva. Žal, dopisnik ni bil povsem dobro poučen. Naša vlada ne more znižati izvozne carine na vino, ker je izvoz vina iz Jugoslavije popolnoma prost. Edino vlada Nemške Avstrije je naložila na uvoženo vino iz Jugoslavije nezmosno visoko carino, ki znaša okoli 60 K od litra. Tako je vinogradnikom iz ozemlja Jugoslavije onemogočeno uvažati vino v Nemško Avstrijo. Carine prosti smo uvažati tje vino samo oni vinogradniki, kajim državna meja preseže njih posestva. Niti tukajšnjim posestnikom, ki bivajo v N. Avstriji, nemškoavstrijska vlada ne dovoljuje izvažati vino, ki zraste v Slovenskih in Ljutomerških goricah, carine prosti v Nemško Avstrijo. Pri sedanjih pogojih, ki se vršijo v Mariboru, oziroma na meji, je v razpravi predlog, naj se obmejni pas raztegne na celo ozemlje med Muro in Dravo. Naš predlog je, da naj N. Avstrija dovoli od 1. januarja 1924 naprej carine prosti uvoz vina iz tega ozemlja v Nemško Avstrijo in sicer za vse vinogradnike brez razlike. Ali se bo vlada Nemške Avstrije udala tej zahtevi, ali bodo člani jugoslovenske vladne delegacije odločno nastopili v tem vprašanju, bomo videli. Tako stoji stvar. Jugoslovenski klub je poslal poslanca Žebota, da se informira o poteku razprav o obmejnem prometu. Prebivalstvo na meji posezno te zahteva.

Dopisnik je glede mlinov v Nemški Avstriji načrno poučen. Celo ozemlje med Muro in Dravo nima dovolj mlinov in je prebivalstvo navezano na mline ob Muri, kajti ceneje meljejo žito nego umetni mlini daleč v ozadju. Težko smo dosegli te ugodnosti, ne rušimo si tega sedaj sami! Obmejni promet mora postati sčasoma še bolj prost, potem se bo tudi gospodarstvo našega prebivalstva ob meji lepše razvijalo.

Gospodarstvo

Vinsko drožje se bo zoper smelo prosti kuhati. Letos naenkrat je finančna uprava prepovedala prosto kuho žganja iz vinskih drož. Vinogradniki iz Sv. Jakoba v Slovenski gori so po tamošnji organizaciji SLS naprošili poslanca Žebota, naj stori vse korake, da se bo smelo vinski drožje zoper prosti kuhati. Poslane je s tovariji vložil interpelacijo na finančnega ministra. V finalnem odboru pa, ko je šlo za novi troškarinski zakon, se je poslancem Žebotom, Vesnenjakom in Pušenjakom posrečilo, da se bo bodoče iz vinskih in sadnih drož ter tropin popolnoma prosti kuhal ožganje. Samo okoli tega našega predloga se je skoro celi dan sušala razprava. Nazadnje se je minister moral udati in Žebotov predlog glede drož in tropin je bil sprejet.

KMETIJSKA DELA V MESECU NOVEMBRU.

Doma na dvorišču in pri živini. V novembetu se začenja pri nas navadno mrzlo vreme. Zavarujemo so pred mrazom v naših stanovanjih z zimskimi okni. Popravimo vhode in zadelajmo optrtine, ako je začelo zunaj zmrzati. Dovažajmo drva in stelje za zimo, da se bodemo po zimi greli pri topli peči in da bo naša živina v suhem listju spala. Pommimo, da mokrota in mraz živini škodujeta prav tako, kakor človeku. V primerno toplih hlevih po zimi se

</

bodo živali počutile mnogo bolje, nego v mrzlih. Za vzdrževanje telesne topote po zimi je potrebno več hrane, ne glede poleti. Svinje pitajmo s krmili, ki vsebujejo mnogo toljke, da dobimo lepšo slanino. Ne pozabimo tudi na kokoši, zlasti ako je zapadel sneg. Kokošim je razen zrnate hrane ponuditi dvakrat dnevno tople vode in kuhanega krompirja ali repe. Ako hočemo, da bodo kokoši nesle jajce po zimi, jih je krmiti tudi po noči in na topudem prostoru.

Če Martinova goš po ledu plazi,
o Božiču navadno po blatu lazi.

V vinogradu. Gnojimo v vinogradu s hlevskim gnojem, kompostom, gnojnico ali umetnimi gnojili. Najboljši gnoj je dobro konzerviran, to je od deževnice neizpran hlevski gnoj, ki zemljo ob enem tudi rahlja. Hlevski gnoj vsebuje povprečno 0.50% dušika, 0.63% kalija in 0.26% fosforove kisline. Na oral je potrebno približno 300 met. stotov, to je 50–60 vozov hlevskega gnoja. Gnoj podkopavamo o priliki jesenske kopki na sredi med posameznimi črtami. Gnojenje v vinogradu naj se vrši vsako tretje leto. O gnojenju spregovorimo podrobno na posebnem mestu. Osipajmo eno- in dveletno trsje do tretjega žlahtnega očesa, da ne pozebe po zimi. Enako storimo pri starejšem trsu v nižavi, zlasti pri trtah, ki so proti mrazu občutljive. Rigolajmo zemljo za nove nasade. V manj strmih legah sadimo trte v razdalji 150 cm, da omogočimo obdelovanje zemlje s vprežno živino.

V sadosniku. S pohranitvijo sadja bi marsikdo misil, da je konec letnih opravil v sadosniku. Temu pa ni tako, temveč vsak pameten sadjar najde tudi v pozmem jesenskem času dovolj posla v sadovnjaku. Odpadlo najstje pograbimo in ga porabimo za steljo. Če pa hočemo uspešno zatirati sadne škodljivce in bolezni, tedaj storimo najbolje, ako listje sezgemo. Misliti je treba tudi na gnojenje sadnega drevja, kar je eno najvažnejših sadjarskih opravil v pozni jeseni. S hlevskim gnojem gnojimo starejše sadno drevje na ta način, da izkopamo ob koncu vejali pod drevesnim kapom 30 cm širok in 30 cm globok jarek, v katerega nanosimo gnoja in ga pokrijemo z zemljo. Debele korenine okoli debla ne sprejemajo hranilnih snovi, temveč le najfinejše, nitim podobne koreninice, ki se nahajajo v zemlji približno tako daleč, kakor najdrobnejše vejice nad zemljino. Če so bili tega navajeni dosedaj celo nekateri starodobni ekonomi, je to znamenje, da jim je procvit sadjereje bila deveta briga. Z gnojnicom gnojimo najizdatnejše, ako jo nalivamo v 15 do 20 cm globoke luknje, ki jih napravimo s kolom ali motiko pod zunanjim robom drevesne krone. Prav dobro je tudi polivati ž njo trato ali rušo pod drevjem. Četudi gnojica ne doseže vselej drevesnih korenin, se nimamo batiti izgube. Poskrake jo bodo travne koreninice ter nam bodo za to delo hvaležne. Za gnojenje z umetnimi gnojili veljajo ista načela, kakor za gnojenje travnikov. Če imamo sadna drevesca na razpolago, presajajmo sadno drevje, dokler je vreme ugodno. Mlado sadno drevje, ki smo posadili še zadnjata, gnojimo in zavarujemo pred zajci. Drevesni kolobar prekopljimo z lopato ali motiko. S tem omogočimo pristop zraka do korenin ter hitrejše in boljše razkrojevanje zemlje. V drevesnici pripravljajmo sejalne prostore za prihodnje leto. Zatirajmo sadne škodljivce, kakor krvavo uš ter velikega in malega zimskega pedica. V sadnih shrambah prebirajmo jesensko in zimsko sadje vsaj vsaki teden enkrat, da nam preveč ne segnije. Kdor hoče obdržati sadje dolgo časa sveže in zdravo, ga mora večkrat zveplati in imeti na hladnem, zračnem in čistem prostoru.

Na polju. Spravljajmo repo, korenje in drugo, ako tega nismo storili že v prejšnjem mesecu. Izvažajmo gnoj in gnojico na njive, ko ni drugega najujnejšega opravila. Orjimo globoko jesensko brazdo, da izboljšamo obdelovalno plast zemlje. To storimo z rajolnim ali pa tudi z navadnim Sackovim plugom, ki ima spredaj na gredlju predlemež, da moremo rezati dve brazdi. Obe brazdi se obratite skupaj, vendar tako, da pride vrhnja brazda na dnu glavnega brazda. Z našimi navadnimi lesenimi plugi tegena ne moremo tako lahko doseči, ker ne gredo vobča takoj globoko, kakor Sackovi. Natančnejsa razprava o tem predmetu smo napisali v zadnji številki »Gospodarja.«

Na vrtu. Pred nastopom sneženega vremena spravimo zelenjavno v prezimovalne prostore. V ta namen izkopamo 20 cm globoke in približno 2 m široke Jame, v katere vložimo zelenjavno. Jame pokrijemo z deskami in damo na vrh plast listja. V lepem vremenu pustimo jamo odkrito, ob hudem mrazu pa jo zakrijemo. Na dveh straneh jame pustimo luknje, da more zrak dohajati v jamo. Nagnite rastline odstranjujmo od časa do časa. V takšnih jama z uspehom pohranjujemo salato, špinac, zimski por, zimski ohrov, motovilec in rožni kapus pa puščamo najbolje na prostem. V kleti preizumijemo tako, da nasipljemo peska, v katerega vsadimo rastline. Pesek mora biti zmereno vlažen in ga je zato treba večkrat poškropiti. Rastline se pusti korenje, da ne ovencuje. Kletni prostor izrabimo najbolje, ako sadimo rastline na piramidalne kupe, druga vrh druge. Prekopajmo prazne grede z lopato ter nanosimo na nje gnoja. V rastlinjakih pazimo na kurjavo in primerno toplino.

V kleti. Vinski moštih dokipevajo. To zavisi od kletne topline in kakovosti dotičnega mošta. Kdor je bral v zadnjih dneh oktobra, bo dosegel kvalitetno, ki ne bo zaostala za letnikom 1921. Grozdje, trgano v tem času, je imelo 20–22 odstotkov sladkorja, kar odgovarja 12–13 odstotkom alkohola, ko mošt popolnoma pokipi. Praskali se bodo za ušesi vsi tisti, ki so vkljub vsem opominom in nasvetom brali takoj začetkom oktobra. Po končanem burnem vrenju je mošt v sodu večkrat premehati s kolom ali nalač, za to pripravljeno kositreno lato, da zmanjšamo vinsko kislino in dosežemo popolnejše pokipenje in čiščenje. To mešanje naj se vrši vsaki drugi ali tretji dan. Ko je vrenje ponehalo, ne pozabimo sodov pravočasno zatisi. Z zalivanjem obenem očistimo pilko vsakršne nestnosti ter sode v prvem času samo na rahlo zadelamo.

Pilk ne omotavamo s krpami. Cunjice v sodu so kakor stenj v svetilki in nudijo raznim škodljivim glivicam najlepšo priliko za razvoj. S prvim pretakanjem počakajmo vsekakor do prihodnjega mesca.

V čebelnjaku. Letos so čebele v mesecu oktobru pravlahko opravile svoja predzimna dela. Nanosite so, obilo praška in lepila, s katerim so zamašile vse razpokane v svojih pouličnih stanovanjih. Sedaj izletavajo samo, da se iztrebijo. Čebele po zimi ne spe, temveč samo dremajo. Nahajajo se v klopčiču, da lažje kljubujejo zimi. Čim je zapadel sneg, je treba zapreti vse odprtine v čebelnjaku. Solnčni žarki ne smejo padati v notranjost čebelnjaka, ker bi čebele vznemirjali. Vznemirjene čebele pojedo več medu, se razlazijo po panju, ozbebo in poginejo. Sploh je treba v bližini čebelnjaka največjega miru. Na izletišču je treba postaviti rešetke, da ne morejo v panje miši, ki utegnejo povzročiti na satovju ogromno škodo.

Ljudje v novembetu steljo brigajo,
ženice okrogognjev se vrte;
jesensko brazdo kmetje prasijo,
sekire po gozdovih se glase.
Z gnojem oskrbujte vinograde,
delajte drevesne kolobarje;
travnikom napravljajte drenaže,
nove si pripravljajte nasade.

Vekoslav Štampar, kletar, Vinaria, Ptuj.

KAKO SI POMAGAŠ, DA ZAČNEJO KURE KMALU NESTI?

Meseca novembra in decembra in do polovice januarja so jajca najbolj redka — redka — kakor bela vranja. Zaman gleda hišna gospodinja po gnezdih, plazi po senu in slami, kjer navadno ležajo kure ter išče redilno jajce za kuhinjo ali za na prodaj.

Stare kokoši so morale prestati misanje. Radi tega so oslabele in si še niso opomogle.

Jarčice pa še tudi ne ležajo, mogoče tu in tam katera, ki je zagledala rano spomladni luč sveta.

Pri tem se oglaša mraz, ki kokošim ni dobro došel. Vrhu tega primanjkuje dan za dнем zelenja, črvičkov, hroščev, kobilic, ki jih kura ljubi in jih je dosedaj našla na prostem. Vse to vpliva na kokoš, da je prenehala nesti in si nekako izvolila počitek. Da bodo začele kokoši poprek krikati po gnezdih v veselje hišne gospodinje ter nesle, treba se je ozirati na nje.

Predobro vemo, da naše kmetske hiše v tem oziru ne opustijo ničesar. — Obdržijo kokoši, če niso prestare, ki so poprejšnje zimo nesle najbolj.

Kokoši so pod streho bolj na toplem in zlasti po noči. Polagati jim je treba bolj tečno ter redilno hrano. Nuditim je treba tu in tam kaj kuhanega ter toplega, da se kokoši krepijo in budijo k leganju jajc. Kot kurja hrana, ki krepi kokoši ter jih budi k leganju, je omeniti tudi solnčnica, ki daje vrhu tega kokošim tudi svetlo perje.

Priporočam konjski kostanj. Otrebi ga lupine, skuham ga, ter ga primešaj zrnju, ki ga polagaš kokošim. S to večinoma z lahka pridobljeno hrano dosežeš prav lepote.

Kakor konjski kostanj hvalijo kot tečno in krepilno hrano, po kateri kokoši rade nesejo, tudi želod. V jeseni nabranu želodje posuši v peči in ga zdrobi na drobno kot moko. Navadni kurji hrani to želodovo moko primešaj, ali jo potrosi na krompir in mizne odpadke ter dobro zmešaj in toplo podaj kokošim. Samo želodovo moko najbolje podaš kuram v hrano, ako jo zamesiš s toplo vodo. To testo potem razdeliš v majhne hlebčke v velikosti naših žemelj, koje posušiš v peči. To pecivo pred rabo raztopi in ga primešaj vsakdanji kurji hrani.

Ker že govorim o topeli kurji hrani, opozarjam, da toplo ni isto kot vroče. Kokoš ni mačka, ki hodi okrog vroče kaše in jo še le začne izlati, ko se je kaša dovolj ohladila. Kura ti plane na hrano, kojo jev vržeš, ter jo kojo pogoltne. Ako je hrana vroča, požgal si bo požiralnik in še želodec in taka neprevidnost lahko sčasoma ugonobi celo kuretinu. (Dalje prihodnjič — kurjevec iz samostana).

Popravi in opomba. V zadnjem »Gospodarju« nam je tiskarski škrat napravil nekaj zmede. Da si hišni gospodar tretjega dela kurnika, to je najvišjega, kjer prenovejo kokoši, ne bo razdelil v oddelke, ampak le srednjega in spodnjega, je jasno.

ŽITNI TRG.

Položaj v trgovini z žitom se ni izpremenil. Zanimalje inozemstva je bolj slabo, domaćim trgovcem pa se je pojavil v trgovini z moko nevaren konkuren — Italija. Skoro neverjetno, pa vendar je resnica, da je italijanska moka znatno cenejša, kakor naša. Kakovost moke je slabša, toda pasivni kraji, zlasti Dalmacija, jo kupujejo v velikih množinah. Radi te konkurenco se opaža tudi padanje cene pri moki. Tudi cene žita se prilagujejo pologama svetovni ceni, da bomo kmalu zopet v stanu izvajati žito ter konkurirati z Rusijo in Rumunijo. Živahna trgovina vladala edino s koruzo, katero kupujejo gojitelji svinj. V Slavoniji in Banatu se dobre velike kmetije, kjer se pečajo samo z rejo svinj. Tak gospodar zredi pozimi par tisoč komadov debelih svinj, katere so pri nas znane kot »sremske svinje«. Te svinje zredijo edino s koruzzo, katero morajo večinoma kupiti. Cene žitu so sledče: Pšenica 335 do 345 D, pšenična moka nularica 550–570 D. Stara koruza 250–260 D, nova 225–250 D. Oves 230–250 D. Fižol kupuje Italija po 450–550 D za 100 kg.

Tržne cene v Mariboru. V Mariboru stane 1 kg govejega mesa I. 26 din., II. 17–24 din., III. 15–20 din. Teletina je po I. 32.50 din., II. 30 din. Svinjina stane

30—40 din. Konjsko meso I. 12–15 din., II. 8–10 din. Kože: 1 komad konjske kože 150 din., 1 kg goveje kože 20–22, teleče 30–32, svinjske 7–10, gornjega usna 105–120, podplatov 100–140. Perutnina: 1 komad piščanec majhen 20–25 din., večji 30–40 din., kokoš 50–55, raca 30–40, gos 60–80. Žito: 1 kg pšenice 4 din., rič 3, ječmena 3, ovs 3.25, koruze 3.75, prosa 4, ajde 3, navadnega fižola 4.50, prosene kaše 7.50, ješpreja 6.50, otrobov 2.25, koruzne moke 4, koruznega zdoba 5–6.25, pšeničnega zdoba 7–7.50, ajdove moke št. 1 9.50, št. 2 8 din. Mlevski izdelki: 1 kg pšenične moke št. 0 6.75, št. 1 6.50 št. 2 6. Krma: 1 q sladkega sena 75–100 din., otave 75, ovsene slame 65–75 din. Kurive: 1 kub meter trdih drv 200 1 kub. meter mehkih drv 110 din., 1 q premoga trboveljskega 40–42 din., velenjskega 27–29 din., 1 kg oglja 2 din.

KATERE VRSTE VRTNIC SI IZVOLIŠ?

Kako postopati, da si okrasiš svoj vrt z vrtnicami, ti je dosedaj nudil »Slov. Gospodar« že v več člankih, v podukter navodilo. Samo od sebe se usili po prejšnjih razpravah vprašanje: katere vrtnice naj izvoliš?

Dasi je gojiteljica vrtnic doseglje lepe uspehe pri okuliraju divjakov in pri prezimljenu vrtnice, tudi jo pravilno obrezala ter jo skrbno varovala navedenih škodljivcev ter škodljivk ter ubranila omenjenih bolezni, lahko doživi pri vsej tej skrbi le enkrat na leto cvet.

Ni zameriti, ako se pritožuje, da je bilo več truda nego veselja z gojenko-vrtnico, ker je cvetela samo enkrat in povrh je bil še taisti cvet radi vremena neravnit in pokvarjen. Kaj tacega lahko doživi pri vrtnicah, ako se pri njih izvolitvi ne oziraš na vrste vrtnic, meni in tebi nič vzameš oči od katerekoli vrtnice, tudi lepo cvetoče in jih ustaviš v debele divjaka.

Zeliš imeti svoj vrt ozaljšan tu in tam s kako cvetočo vrtnico, ali celo obsut s cvetjem kraljice vseh cvetlic, potem si izberi za okuliranje, ali katerokoli cepljenje divjaka oči od vrtnic take vrste, ki cveto večkrat na leto.

S namreč vrtnice, ki po enkrat in vrtnice, ki cvete večkrat na leto.

Po enkrat na leto cvetoče vrtnice spadajo v vrste poletnih. Vrtnice, večkrat poleti cvetoče v vrsto jesenskih vrtnic. Ta izraz kroži med vrtnarji. Imenujemo pa večkrat na leto cvetoče vrtnice tudi remontanke. Čas, v katerem cveto po enkrat cvetoče vrtnice, sta mesec junij in julij. Od meseca maja do jeseni cvetijo remontanke, to je večkrat na leto cvetoče.

Na podlagi te razprave ne bo več težko se odločiti, katere vrste vrtnic si boš izvolila.

Gotovo se boš potrudila dobiti okulante ter vrste vrtnic, ki te razveseljuje z večkratnim cvetom na leto — in prav imaš.

Nikakor pa ne semeš delati krivice po enkrat na leto cvetoči vrtnici, kakor, da bi jo hotela prezreti in popolnoma zavreči. Tudi ona hoče živeti in se ohraniti med svojimi, večkrat na leto cvetočimi sestrermi, uživati gojitev človeških rok ter se veseliti skrbi in ljubezni človeškega srca. Če tudi cvete le po enkrat na leto, je po svoji strani zelo hvaležna. Nekdaj so se veselile te vrtnice marljive gojitev, dandanes jih le malo najdeš v modernih vrtih, ker povsod želijo ter gojijo na vrtih po večkrat cvetoče vrtnico. Vsekakor pa priporočam, da privoščiš v vrtu prostorček tudi poletnim vrtnicam, ki so razveseljevale že naše prednike, so trpežne zoper mraz ter se odlikujejo po močni vonjavi in lepo podobi ali čaši cvetja.

Med te po enkrat na leto cvetoče vrtnice spadajo, da omenimo nekatere — mahovke. — Cvet teh vrtnic je obdan z mahom. Plezalke (Kletterrosen) raznih barv, žalostinke (Trauerrosen) ter centifolija, kojo po krivici prezirajo. Centifolija najdeš v vrtih zelo pripriostih hiš, a je navadno ne poznavo. Svojčas so jo imenovali kraljico vrtnic. Njen rožnat ali rdeči cvet je zelo prijetno vonjave ter ga uporabljaljo pri pripravi pristnega rožnega olja. Toda, kakor rečeno, to vrsto vrtnic danes manj gojijo, da ne rečemo — zanemarjajo. Tem vrtnicam se godi kakor drugim rečem med svetom, ki čim bolj ko so redke, tem bolj jih cenijo. Človek bi pričakoval, čim redkeje katera vrtnica cveti, tembolj cenijo njen cvet; ravno nasprotno je res. Bolj pogosto ko vrtnica cveti v letu, bolj jo navadno isčejo in upoštevajo.

Ne smemo in ne moremo torej zameriti, ako gojiteljica vrtnic poseže po večkrat na leto cvetoči vrtnice in si izbere ono, ki ji najbolj ugaja glede lepote cvetja. Le izvoli si jo, saj je vsaka vrtnica na sebi lepa, kot kraljica med cvetlicami — najlepša. Vendar pa nudim nasvet, da pri izvol

Marechal Niel, Belce Syonaise in Braut (nevesta) cvetojo v mesenih in rumenih barvah. Te večkrat na leto cveteče vrtnice zelo priporočam, ker so trpežne, zelo lepe in hvaležne.

Ker pa že govorimo o večkrat na leto cvetočih vrtinac, ne smemo zabit mesečne vrtnice «Hermoza», ki vsak mesec takoreč venomer cvete. Med vsemi mesečnimi vrtnicami ravno to posebno priporočam. Cvet je rožnat in zelo prijetne vonjave. Ne zahteva velike skrbi in je zelo hvaležna. (Dalje prihodnjič — samostanski vrtnar).

Vrednost denarja. Ameriški dolar stane 86 in pol do 87 D, 100 francoskih frankov stane 505 D, za 100 avstrijskih krov je plačati 0.1225 do 0.1232 D, za 100 čehoslovaških krov 254 do 255 D, nemške marke ne notirajo in za 100 laških lir 587 do 389 D. V Curihu znaša vrednost dinarja 6.50 cent. (1 centim je 1 para). Od zadnjega poročila je vrednost dinarja ostala nespremenjena.

Vse dobre lastnosti,

ki jih gospodinja pri trudapolnem pranju pričakuje od mila, so združene v Zlatorog-milu. Radi visoke čistilne moči, velike množine pen in izredne izdatnosti napravi iz vsakega perila v najkrajšem času snežnobel, dišeč zaklad, ki Vam dela največje veselje! Zahtevajte zato samo Zlatorog-milo!

Izkaz darov za «Dijaško večerje» od 13. oktobra 3. novembra 1923. Okrajni zastop Maribor 5000 din., obč. urad Stanetinci (Sv. Jurij ob Ščavnici) 275.50, upraviteljstvo «Vetrinjskega dvora» v Mariboru 250, zvonolivarna t. in H. Bühl, Maribor, 200, nadzupniški urad v Rogatcu 150, Franc Časl, župnik v Trbovljah, 100 in še namesto vence na grob svojega ljubega tovariša Jožeta Ozmeča, dekana v Ljutomeru, 100, Gajšek Martin v Mariboru 100, notarja Korber in Ašič v Mariboru 100, Matheis, Suppanz in drug v Mariboru 100, Obran Matija v Mariboru 100, Pošinger J. v Mariboru za oktober 100, Rosenberg Josip v Mariboru 100, Žebot Franjo, narodni poslanec v Mariboru, 100, lesna industrija «Drava» v Mariboru 100, I. mariborska tovarna mila 100, o prilikli blagoslovjenja nove Marijine kapelice pri g. Francu Potrč v Dolgih njivah (Sv. Barbara) je nabrala Lojzika Caf med tamošnjimi gosti za «D. v.» 87.50, na gostiji Špingler-Belec v Logarovcih (Sv. Križ) nabrali veseli svate 72, P. H. v Mariboru 70, Josip Cerjak, dekan v Slov. Bistrici, 50, Doctor in drug v Mariboru 50, dr. L. (?), Maribor, 50, dr. M., Maribor, 50, dr. N., Maribor, 50, notar Firbas, Maribor, 50, Viljem Freund, Maribor, 50, K. in R. Ježek, Maribor, 50, Kissmann Rudolf, Maribor, 50, dr. Kimovec, Maribor, 50, Kvas Ivan, klobučar v Mariboru, 50, Martinc Josip v Mariboru 50, Pinter in Lenard v Mariboru 50, dr. Ravnik v Mariboru 50, Šoštarič v Mariboru 50, Jugoslov. Lloyd v Mariboru 50, «Kristal» v Mariboru 50, M. Berdajš v Mariboru 40, Ivan Friedl v Mariboru 40, Franc Gulda v Mariboru 40, Stickler v Mariboru 40, Straschill in Felber v Mariboru 40, Tscheligi v Mariboru 40, H. Andraschitz v Mariboru 30, dr. Fr. Jankovič v Mariboru 30, Jugoslov. inženersko podjetje v Mariboru 30, Benčina in drug v Mariboru 25, Ellinger Armin v Mariboru 25, dr. Lašič v Mariboru 25, dr. Ellinger v Mariboru 25. Razun teh še je pri zbirki v Mariboru, ki je prinesla «Dijaški večerji» brutto 4114 dinarjev, darovalo po 20 din. 32 p. n. gg., po 15 din. 3, po 10 din. 100, po 5 din. 41 in 4 din. 1 stranka. Vsem gospodom in tvrdkom, ki so se usmilili ubogih dijakov in donesli večjo ali manjšo svoto za «Dijaško večerjo», najprisrnejša zahvala! V živilih sta darovala gg. vrtnar Urbanek v Mariboru in A. Matičič na Šoberju po eno vrečo krompirja. — Vsem darovalcem Bog plačaj! Blagajnik «Dijaške večerje.»

Najugodnejšo ceno in ugodne takojšnje plačilne pogoje za kostanjek les

nudi lesna tvrdka
ERNEST MARINČ, Celje, Zrinski-Frankopanska 4.
Sprejme se tudi več nakupovalcev v raznih krajih.

Med. univ. dr. FERDO KORUN
ordinira vsaki dan

za vse zdravilstvo
v Šoštanju, hotel „Jugoslavija“, I. ndstr.
(pri kolodvoru).

Daje se v najem staro dobro uvedena trgovina z mešanim blagom

na prometnem mestu z vsemi potrebnimi prostori tudi za gostilno, in lepim stanovanjem, uporabo vrta i. t. d. Naslov pove uprava lista.

Ia amerikanski petrolej

Bencin

Vse vrste strojnega in cilinderskega olja

Katranci in kolemast

se naroča po najnižji dnevni ceni pri

Slavenski amerikanski petrolejski družbi

Centrala: Maribor

Podružnice: Ptuj in Celje.

Čevljjarji

kupijo čevljarske potrebščine najceneje pri

Drago Rosina, Maribor, Vetrinjska ul. 26

Mizarji

okras za rakve (truge) kupite najceneje pri

Drago Rosina, Maribor, Vetrinjska ul. 26

Sodi za vino vedno v zalogi
pri FRAN REPIČ,
Ljubljana, Trnovo

Lepo posestvo

ob glavni cesti, četr ure od mesta Radgona, približno 5 oralov zemlje, vse pri hiši, lepa hiša z gospodarskim poslopjem je takoj na prodaj. Primereno za vsakega obrtnika, zlasti za gostilno. Več se izve v upravnosti Murske Straže. 1140 2-1

Hej, Micika!

Kam pa greš tako naglo? — Ja, vejš, Anza, mudi se mi v trgovino k Alojzij Mohorko pri Sv. Barbri v Slov. gor., ker se bojim, da bi zamislila tako lepo in fal blago, ko se samo tam dobri. Ho, Anza! Saj glich vidim, da si tudi Ti potreben močnih cajgnatih hlač, pa zdaj glich lahko greš poleg mene, da boma več zrešla; na zalogi ima vsaki fūrm blago, kakega koli nūcaš, pa tudi sladkega cukra in dobrega kafeja nigdar ne menka. — Ja, Micka, te pa pojmda ali! 1138

MALA OZNANILA.

Prodam posestvo, 15 minut oddaljeno od postaje Celje, obstoječe iz ene stanovanjske hiše, ene hiše z gospodarsko koncesijo in trafiko, vrt za zelišče in male njive. Na upravo «Slov. Gospodarja.» 1083 3-1

Capljene trte. Prva trsničarska zadruga v Sloveniji, pošta Juršinci pri Ptaju, nudi po nizki ceni cepljene trte lastnega pridelka in sicer različne priporočljive vrste na običajnih najpriporočljivih podlagah. Zahtevajte cene in pogoje! 1155 3-1

Podplatni in usnje se kupi najbolj poceni pri Ivan Grgič, Maribor, Glavni trg 21. 1150

Zahvala. Ob mojem odhodu od Sv. Križa se najprisrnejše zahvaljujem za zaupanje, naklonjenost in pomoč od vseh strani, posebno še gg. Filiju Galunder, Šavcer Fr., Kancler in Harib F. in klicem vsem prisrčni «z Bogom!» — Jurij Fras. 1145

Dve učenki se sprejmeta na stanovanje in hrano. Maribor, Kejzarjeva ulica 8, I. nadstropje. 1151

Proda se posestvo z gospodarskim poslopjem čez 3 orale zemlje. Mihovce 71, pošta Cirkovce. 1147

Zaradi smrti žene prodam svoje posestvo, 28 oralov: tretjina je gošča, tretjina njive, tretjina travniki. Hiša in gospodarska poslopja so zidana. Cena nizka; po želji se odda vse kar stoji in leži. Anton Jager, Cerovec 16, pošta Sv. Jurij ob južni žel. 1148 3-1

Hiša tik državne ceste, četrt ure od kolodvora Slivnica pri Mariboru, stoječe iz 4 sob, 1 kuhinje ter vseh gospodarskih poslopij in pol orala zemljišča. Pripravna za trgovca ali obrtnike, se proda s pohištvo vred za 100.000 D. radi odhoda. Naslov v upravi lista 1149

Drva dam delati na polovico. Blaž Urbas, Slemen, Selnica ob Dravi. 1143

Imam na prodaj 20.000 cepljenih trt in korenjakov, sorte označene v ceniku. Ceniki na razpolago. Cena nizka. Za trte se jamči. Znamko za odgovor. Trtnar Anton Vičar, Šakušak, Juršinci, Ptuj. 1136 3-1

išče se stalen zanesljiv mlinar za daljši čas v delo. Naslov v upravnosti lista. 1158

Lepi prasci se prodajo, devet tednov starci. Gačnik št. 29, Bertole. 1157

Lepo posestvo, obsegajoče okoli 80 oralov, 2 uri oddaljeno od Maribora, je takoj na prodaj. Več pove uprava lista. 11554 3-1

Cerkovnik se sprejme pri Sv. Rozaliji v župniji Sv. Jurij ob južni žel. začetkom prihodnjega leta. Oglasiti se treba v župnem uradu Sv. Jurij ob južni žel. 1153

iščem dekle, sposobno za kuhanje in vse pohišne posle; prednost imajo take od 25. do 30. leta. Ponudbe na: Mici Bonačič, Split (Dalmacija), Livanjska ulica. 1156

Šofer. Fant, star 22 let, želi vstopiti v uk za šoferja pri avtomobilu. Naslov pove uprava lista. 1135

Svinjo, eno leto staro, proda Ivan Luft, Metava, Sv. Peter pri Mariboru. 1137

Viničarja z večimi delovnimi močmi išče Viljem Elsbaucher, Ptuj. Nastop: začetka novembra. 1134

Starejše dekle ali vdova brez otrok se išče za trgovino z žganjem. Vpraša se pri gospoj Ina Straschill, Breg pri Ptaju. 1134

Sadna drevesa se oddajo pri I. Glaser, Novavas št. 22, pošta Maribor. 1152

Hlapec se takoj sprejme v javni bolnici v Mariboru. 144

Sprejmete se dva oženjena hlapca k volom in drugi govedi. Prednost imajo familije z večjimi delavci. Naslov službe ob Novem letu. Ponudbe se naj pošljejo na oskrbništvo veleposestva Strnišče pri Ptaju, pošta Strnišče. 1112

Veliki šestoknati kozolec v izvrstnem stanju z opeko krit, vse hrastov les, v Št. Juriju ob južni žel., se proda. Naslov pove realitetna pisarna Arzenšek & Comp., Celje, Kralja Petra cesta 22. 1161 2-1

Oskrbnik, oženjen, absolvent vinarske in sadarske šole, z večletno izvrstno prakso na veleposestvih, želi spremeniti mesto. Naslov pove uprava lista. 1120 2-1

Na portalis cepljene trte: pošip, veliki rizling, žlahtina, ranfol, dokler jih je kaj v zalogi, prodaja Franc Raušl, trtnar na Kukavi, pošta Juršinci. Cena po dogovoru. 1164

Lepa hiša s posestvom na prodaj, 2 orala, ena njiva, lep sadni vrt. Hiša skoraj nova s ciglom krita, 5 minut od postaje. Cena 70.000 din. Naslov v upravi lista. 1164

Sprejme se takoj samski organist. Plača po dogovoru. Kje, pove uprava lista. 1165

Majer, oženjen, kateri za vsako delo primeti, se sprejme pod dobrimi pogoji. Prednost imajo, kateri razumejo tudi goričko delo. Naslov pove uprava lista. 1160

iščem služkinjo, zvesto, pridno in pošteno, pod ugodnimi pogoji. Nastop službe takoj. Vprašati pri Bogdan Devid, lekarnar, Sv. Lenart v Slov. gor. 1139

Sodarski pomočniki se sprejmejo v trajno delo pri Francu Repiču, Ljubljana, Kolezijska ulica 18. Ponudbe je poslati na naslov. 1080 4-1

Kupujem fižol, suhe gobe, orehe in druge poljske pridelke večje množine in plačam najvišjo dnevno ceno. Karl Rayer, Maribor, pis. Aleksandrova c. 57-1. 1113 2-1

Učenka za trgovino iz poštene hiše se sprejme pri K. Zamožlo, Fram. 1115 2-1

Razglas.

Ministrstvo trgovine in industrije je dovolilo občini trg Gornja Radgona obdržavati štiri letne živinske in kramarske sejme in sicer se ti vršijo: 1. na dan 3. februarja (na Blaževu), 2. na dan 25. maja (na Urbanovo), 3. na dan 10. avgusta (na Lovrenčovo) in 4. na dan 15. novembra (na Leopoldovo) vsako leto. Po dolgih letih se bodo od sedaj naprej živinski in kramarski sejni zopet redno vršili, kakor svočas in sicer se vrši: prve živinski in kramarski sejm dne 15. novembra t. l. na Leopoldovo. Živinski sejm bude na občinskem travniku na Tratah, kramarski sejm pa pri drevoredu in na glavnih cesti od Murskega mosta naprej na Spodnjem Grisu. Živinski sejm je za govedo, drobnico in konje, na kramarski sejm pa se lahko pripelje blaga vsake vrste, poljski pridelki, perutnina, lončarska roba itd.

Ker so bili sejmi v Gornji Radgoni svoječasno vedno dobro obiskani in je bil zlasti na Leopoldovem sejmu vedno velik promet, opozarja podpisano županstvo na to vse interesente prodajalce in kupce. 670 2-1

Županstvo trga Gornja Radgona, dne 6. oktobra 1923.
Zupan: dr. Boezi.

Čitajte, uvažujte in izkoristite!

Slavnemu občinstvu uljudno naznanjam, da otvorim s 1. novembrom v svoji lastni hiši na Koroški cesti 39, trgovino z mešanim blagom, katero je do sedaj imel v najemu g. Beno Kragelj.

S skrajno ugodnimi cenami in skrbno p strežbo budem si prizadaval, pridobiti si splošno zadovoljnost in n klonjenost svojih cenje ih odj-malcev.

Vsled nakupa prvih rok, male režije ter solidnosti mojih trgovskih principov, bo si vsak redni obiskovalec moje trgovine prihranil mnogo denarja.

Priporočam se z odličnim spoštovanjem

Matko Šeršen
Maribor, Koroška cesta 39.

DEŽNIKARNA JOS. VRANJEK

Kralja Petra c. 25 CELJE (Bivša graška mitnica) 12-149

priporoča svojo bogato zalogo dežnikov domačega izdelka po najnižjih cenah. Sprejema in izvršuje vsa popravila točno in solidno.

Kupimo vsako množino
kostanjevega, orehovega in hruškovega lesa.

Tvrdka LAMPREHT & Cie,
Maribor, Strossmayerjeva ul. 10.

Po ču
dovito nizkih cenah kupite letos
volneno blago
za ženske in suknje za moške obleke, kakor tudi vse drugo manufakturno robo v vetrugovini R. Sternecki, Celje. Trgovci engros-cene. Radi splošnega pomanjkanja denarja treba povsod štediti ter je dolžnost vsakega, da se pelje v Celje in poskus enkrat kupiti v vetrugovini R. Sternecki. 949

Sadno drevje, breskve, divjadi. Ameriški ključi, cepljeno trsje nudi Dolinšek, Št. Ilj pri Velenju. 1005

Proda se radi selitve malo po sestvo, 10 oralov v Krištanu, 40, p. Dol pri Hrastniku. Natančneje pove Mihael Deželak, tam ustmeno. 1091 3-1

Cepljene trte vkorjenjenih divjakov in sadna dreveca vseh najbolj rodovitnih in priporočljivih vrst oddaja že sedaj v jeseni po ugodni ceni dobro in zanesljivo blago. Za pismen odgovor je treba priložiti znamke. Alojz Grabar, posestnik in trtar, Zagorec, pošta Juršinci p. Ptanj. 1033 4-1

Opekarna
JAKOB MATZUN, Ptuj
Opeke
vseh vrst
A p r o
Cement
Premog
Opekarna
JAKOB MATZUN, Ptuj

K U P U J E
se vedno le najboljše in najceneje za domačo potrebo vsakovrstno manufakturno, kakor tudi tekstilno blago pri stari in zelo znani tvrdki
K A R O L W O R S C H E
Maribor, Gosposka ulica št. 10.
!!! Perje za posteljeti !!!

Realitetna pisarna
Arzenšek & Comp.,
družba z o. z.

Celje, Kralja Petra cesta 22

ima na prodaj: hiše, vile, graščine, gostilne, trgovine, vsakovrstna kmetijska posestva, gozdna in veleposestva žage, mline itd. 939 10-1

Trgovskega vajenca

ne pod 14 let, nastop takoj, išče trgovec z mešanim blagom

Franc Mikl, Sv. Marjeta, p. Moškanjcih

LAŠKO
Slovenija

KAMENIT

TOVARNA UMETNEGA ŠKRILJA IN ELEKTRARNA, DRUŽBA Z.O.Z.

Pozor trgovci manufakturnega blaga!

Podružnica
VILIM PICK

Maribor, Aleksandrova c. 26

nudi blago za poznano nizko ceno kakor v Zagrebu.

Na veliko!

Cenjenemu občinstvu uljudno naznanjam, da smo

s 25. oktobrom
cene vsemu blagu

znižali za 15%

Vsakdor, ki si hoče svoje potrebščine za jesen in zimo po res nizkih cenah nakupiti, naj torej ne pozabi si pred nakupom ogledati našo zalogo.

MASTEK & KARNIČNIK, in modna trgovina Maribor, Glavni trg 16.

Fižol in orehe letošnjega pridelka kupi veletrgovina Ed. Suppanz, Pristava, 1090 4-1.

Na prodaj so suho cepljene trte in sicer najbolj rodovitne prve vrste. V zalogi je tudi v-korenjenjeni divjak Riparia Portalis in Göthe št. 9. Kdor si želi lepe in močne trte narociti, naj se takoj oglasi pri Francu Slodnjak, trtnar, pošta Juršinci pri Ptaju. Za odgovor naj se priloži znamka. 1058 4-1

Inserirajte!

INGER ŠIVALNI STROJI

Na celiem svetu znani kot najboljši.

Podružnice in zastopstva v vseh mestih.

Centrala za državo SHS Zagreb, Maruličeva ul. 5, II. k.

Filialka; MARIBOR Šolska ulica štev. 2.

TISKARNA SV. CIRILA V MARIBORU

PRIPOROČA SLEDEČE MOLITVENIKE:

a) ZA OTROKE

Kvišku srca 27, 36, 39 in 40 din.
Rajski glasovi 38, 50 in 52 din.
Prijatelj otroški po 6.50 in 7.50 din.
Ključek nebeški po 20 in 30 din.
Angel varuh po 11 din.

b) ZA ODRASLE

Bogomila po 15, 20, 25 din.
Pobožni kristjan po 12 din.
Češčena Marija po 14, 48, 60 din.
Marija varhinja po 10, 36 din.
Sv. Alojzij po 15, 34 din.
Nebesa, naš dom po 42 din.
Skrb za dušo po 15, 22, 30 din.
Sv. ura (velike črke) 12, 15, 30 din.
Mali duhovni zaklad (velike črke) 12 din.
Marija Kraljice 42 din.
Venec pobožnih molitev po 40 din.

Venec pobožnih pesmi 15 din.
Sv. Pismo, Evangeliji in Dejanja apostolov po 10 din.
Kvišku srca Pesmarica (zl. obr.) 15 din.
Premišljevanja za celo leto I. in II. del 32 dinarjev.
Družba vednega češčenja. Dve molitveni ur 3 din.
Kratko navodilo za pobožnost M. B. Kraljice srca 5 din.
Vir življenja 18 din.
Duša popolna 20 din.
Duša spokorna 20 din.
Bog med nami 12 din.
Večno življenje (rdeča obreza) 24 din.,
(zlatna obreza) 33 dinarjev.
Slava Gospodu 18 dinarjev.
Nebeška hrana I. in II. del 15 din.
Priprava na smrt 16 din.

SPODNJEŠTAJERSKA LJUDSKA POSOJILNICA

V MARIBORU, STOLNA Ulica štev. 6, reg. z. z. n. zav.

obrestuje od 1. avgusta 1923 navadne hranilne vloge, katere se zamore vsak čas drgniti, po

6%

Stalnejše vloge po dogovoru.

LJUDSKA POSOJILNICA V CELJU

pri 'BELEM VOLU'

sprejema hranilne vloge in jih obrestuje počeniš s 1. julijem 1923 po:

6% hranilne vloge

6 1/2% proti enomesočni odpovedi,

7% proti trimesečni odpovedi,

7 1/2% proti šestmesočni odpovedi,

8% proti enolatni odpovedi

od dneva vloge do dneva dviga. Rentni in invalidni davek plačuje posojilnica sama.

čuite!

čuite!

**Ne zamudite
ugodno priliko!**

Pojdite pri nakupu manufakturnega blaga v staroznano trgovino

**CELJE,
tik farne cerkve**

**CELJE,
tik farne cerkve**

Postrežba solidna

Vsled ogromnega nakupa iz prvih inozemskih tvornic se prodaja samo trpežno ter sveže blago po nizkih cenah.

Vedno velika izbira vsakovrstnega manufakturnega blaga kakor: moško ter žensko sukneno in volneno blago, vsakovrstne tiskanine, belo in pisano platno, rujavo kotonino, cajgi, nogavice, letno in zimsko perilo. Posebno velika izbira vsakovrstnih svilenih, polsvilenih rut in šerp, kakor tudi cajgasti in barbastih rut.

Za obilen obisk se priporoča

Alojz Drofenik
Celje, Glavni trg 9.

Na drobno!

Na debelo

Na drobno!

Na debelo!

Manufaktурно blago

po najnižjih cenah pri tvrdki

IVAN KOS, CELJE,

Prešernova ulica št. 17.

586

Na drobno!

Na debelo!

Zadružna gospodarska banka

Podružnica v Mariboru.

Izvršuje vse bančne posle najkalanjneje. — Najvišje obrestovanje vlog na knjižice in v tekočem računu.
Izplača vsako vlogo na zahtevo takoj v gotovini.

Pooblaščeni prodajalec srečk državne razredne loterije.